

ประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตและต้นทุนการเลี้ยงสุกร
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่จังหวัดนครปฐม

โดย
ธีระวัฒน์ จันทิก
ยุทธนา ค้าย้อย
วุทธิชัย ลิมอรุโณทัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

สนับสนุนงบประมาณโดย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

งบประมาณ ปี 2554

บทคัดย่อ

ชื่อโครงการ : ประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตและต้นทุนการเลี้ยงสุกร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่จังหวัดนครปฐม

ชื่อนักวิจัย : นายธีระวัฒน์ จันทิก, นายยุทธนา คล้ายอยู่, นายวุทธิชัย ลิมอรุโณทัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาศภาพโดยทั่วไปของการเลี้ยงสุกรโดยใช้ความพอเพียงจากอาหารธัญพืชในท้องถิ่นในการเลี้ยงสุกรในจังหวัดนครปฐม และเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของต้นทุนการเลี้ยงสุกรจากอาหารธัญพืชในท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐมที่ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดนครปฐมที่เลี้ยงสุกรด้วยแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตอำเภอเมืองและอำเภอกำแพงแสน จำนวน 30 ครัวเรือน

โดยผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในวัยทำงาน และมีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรมาแล้ว 6 – 10 ปี เป็นการเลี้ยงแบบอิสระไม่ได้สังกัดสถาบันเกษตรกรใด ๆ โดยใช้ทุนของตนเองเป็นหลัก ที่มีลักษณะของการเลี้ยงคือเลี้ยงแบบเป็นเจ้าของกิจการเอง ให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับอาหารธัญพืชในท้องถิ่น ซึ่งทำให้ทราบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรมีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงสุกรเป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีการให้อาหารโดยใช้อาหารสำเร็จรูปผสมผสานกับธัญพืชในท้องถิ่น ถือได้ว่าเกษตรกรมีวิธีการประยุกต์แนวทางความพอเพียง ด้วยการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศน์ในท้องถิ่นสำหรับการเลี้ยงสุกรเพื่อลดต้นทุนการผลิต โดยสามารถลดต้นทุนในการเลี้ยงสุกรได้ด้วยการให้ธัญพืชที่ได้จากท้องถิ่นทดแทนค่าใช้จ่ายในการให้อาหารอยู่ที่ 3,000 – 6,000 บาทต่อเดือน ในขณะที่จำนวนสุกรขุนที่เลี้ยงโดยส่วนใหญ่ คือ 10-20 ตัว ด้วยระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่ใช้ในการเลี้ยงประมาณ 4 เดือน และจะสามารถส่งขายก็ต่อเมื่อสุกรมีน้ำหนัก 91-100 กิโลกรัม อีกทั้งยังพบว่าเกษตรกรมีความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเห็นว่าการนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี ช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และหากเปรียบเทียบกับความคุ้มค่าของต้นทุนพบว่า การเลี้ยงแบบการให้อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลายข้าว ไร่ข้าวกับการให้อาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่น เห็นว่าการเลี้ยงด้วยการให้ธัญพืชจะทำให้เกิดการประหยัดต้นทุนมากกว่าถึง 30 เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตามการเลี้ยงสุกรในลักษณะนี้จะเป็นอุปสรรคกับการที่เลี้ยงสุกรในจำนวนมากๆ เพราะจะเก็บเกี่ยวหรือจัดหาธัญพืชในท้องถิ่นให้สุกรกินไม่ทันทำให้ปัจจุบันต้นทุนการเลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ยังเป็นต้นทุนจากอาหารเป็นปลายข้าว และไร่ข้าว

E-mail Address : thirawat.scb@gmail.com

ระยะเวลาโครงการ : 1 ตุลาคม 2553 เวลาสิ้นสุดโครงการวิจัย 30 กันยายน 2554

Abstract

Project : **Efficiency of production factors and cost of pig. The sufficiency economy philosophy in Nakhon Pathom Province**

Researchers : MR. Thirawat Chantuk, MR. Yoottana Klayyoo, MR. Wutthichai Limarunothai

This research aims to study general condition of pig farming using the sufficiency of local cereal to feed the pig in Nakhon Pathom Province, and to analyze the cost efficiency in feeding the pig by local cereal in Nakhon Pathom Province according to the self-efficiency economy philosophy. The research is conducted by collecting primary data through the interviews of 30 households, which run the pig farm with self-sufficiency economy philosophy in Mueang Nakhon Pathom District and Kamphaeng San District, Nakhon Pathong Province.

The findings reveal that most of the farmers who run the pig farm are male in the working age, and have an experience in running the pig farm for 6-10 years. The farms are run independently without being under any agricultural institute by the farmer's own capital. The farms are run in a form of self-owned business, which implies that the farmers were expertise in pig farming. Total Mixed Ration (TMR) mixed with local cereal is used to feed the pigs. It is considered that farmers have applied the self-sufficiency way by utilizing local ecology in pig farming in order to reduce production cost. They are able to reduce the cost in pig farming by feeding the pigs with local cereal to substitute the cost of animal feeds, which equals to 3,000 – 6,000 Baht per month. Mostly the number of pigs in a farm is 10-20 pigs. The average time of raising the pigs is 4 months. The pigs can be sold when they weight 91-100 kilograms. In addition, it is found that the farmers understand the self-sufficiency economy philosophy well, as it can be seen that they can apply the philosophy in their life very well causing reduced operation cost in pig farming. In addition, in term of cost efficiency, comparison between feeding the pigs with Total Mixed Ration (TMR), Broken Milled Rice, and Bran and feeding the pigs with local cereal, shows that to feed with the local cereal can save the cost by 30%. However, this way of pig feeding will cause difficulty in large-scale pig farming, as it would be difficult to harvest or procure large amount of the local cereal on time. Therefore most cost in pig farming is still the cost of broken milled rice and bran.

E-mail Address : thirawat.scb@gmail.com

Project Duration : 1 October 2010 – 30 September 2011

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรโดยใช้แนวทางการเศรษฐกิจพอเพียงในการเลี้ยงสุกร ที่ท่านได้กรุณาให้ความรู้รวมถึงข้อมูลในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์หลายท่านที่กระผมได้นำเอาความรู้จากหนังสือและตำราของท่านที่ปรากฏในการอ้างอิงครั้งนี้ ขอขอบคุณอาจารย์วิทยาลัยวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้ความรู้ในด้านวิทยาการวิจัย จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถนำเอาความรู้ทางการวิจัยที่ถูกต้องมาปรับปรุงการวิจัยจนเสร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

อนึ่ง งานวิจัยฉบับนี้เกิดขึ้นจากนโยบายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยใช้งบประมาณผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ที่ต้องการสนับสนุนให้คณาจารย์ได้ดำเนินการทำวิจัย เพื่อให้มีผลงานการวิจัยอันเป็นการสร้างองค์ความรู้ ในทางวิชาการ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ธีระวัฒน์ จันทิก
ยุทธนา คล้ายอยู่
วุทธิชัย ล้อมรุโณทัย

กันยายน 2554

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพประกอบ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ขอบเขตด้านประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามคำศัพท์	4
กรอบแนวคิดในการศึกษา	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดและการวัดประสิทธิภาพการผลิต	7
แนวคิดทฤษฎีต้นทุนการผลิต	14
การผลิตสุกรในประเทศไทย	15
ระบบการผลิตสุกรมี่ชีวิตของไทย	18
ปัจจัยในการผลิตสุกร	21
แนวคิดการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	28
พื้นที่เลี้ยงสุกรใน จังหวัดนครปฐม	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	36
	ประชากร	36
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	37
	วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	38
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
	การรวบรวมข้อมูล	43
	การวิเคราะห์ข้อมูล	44
	ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงาน	45
บทที่ 4	ผลการวิจัย	31
	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
	ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตและข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิต	51
	สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร	
	ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นโดยทั่วไปที่มีต่อการเลี้ยงสุกรตามปรัชญา	58
	เศรษฐกิจพอเพียง นำเสนอในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ จำนวนร้อยละ	
บทที่ 5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	62
	สรุปผลการศึกษา	62
	อภิปรายผลการศึกษา	67
	ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	68
	บรรณานุกรม	
	ภาคผนวก	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตาราง 1 - 1 แสดงปริมาณการผลิตสุกรในปี 2552	2
2	ตาราง 2 - 1 แสดงจำนวนครัวเรือนผู้เลี้ยงสุกรในประเทศไทย	18
3	ตารางที่ 4 - 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
4	ตารางที่ 4 - 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตและข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร	51
5	ตารางที่ 4 - 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นโดยทั่วไปที่มีต่อการเลี้ยงสุกรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	58

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	ภาพประกอบ 2 - 1 ประสิทธิภาพด้านเทคนิคและการจัดสรรทรัพยากร	9
2	ภาพประกอบ 2 - 2 การวัดประสิทธิภาพด้านเทคนิค	10
3	ภาพประกอบ 2 - 3 ประสิทธิภาพด้านเทคนิคและการจัดสรรทรัพยากร	11
4	ภาพประกอบ 2 - 4 เส้น Efficient Isoquant	13
5	ภาพประกอบ 2 - 5 ระบบการผลิตสุกรของประเทศไทย	20
6	ภาพประกอบ 2 - 6 วิถีตลาดสุกรในประเทศไทย	27
7	ภาพประกอบ 4 - 1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นโดยทั่วไปที่มีต่อการเลี้ยงสุกรตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	61
8	ภาพประกอบ 5 - 1 แสดงความเชื่อมโยงสรุปผลการวิจัย	65

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

สุกรจัดเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญและอยู่กับประเทศไทยมาเป็นเวลาช้านาน ปัจจุบันการเลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ใช้เพื่อการบริโภคและจำหน่ายภายในประเทศ โดยการจำหน่ายเป็นเนื้อสุกรสด หรือนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น หมูยอ แหนม เบคอน เป็นต้น ที่ผ่านมามีการผลิตสุกรของประเทศไทยในช่วงปี 2541-2553 พบว่า ปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.6 ในปี 2553 มีจำนวนสุกร 14.21 ล้านตัว เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2551 ซึ่งมีจำนวนสุกร 12.85 ล้านตัว ที่ผ่านมามีการเลี้ยงสุกรพบปัญหาหลัก คือ ปริมาณสุกรที่เกษตรกรเลี้ยงที่ออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้นมากจนเกิดปัญหาสุกรล้นตลาด ส่งผลให้ราคาที่เกษตรกรขายต่อดิ่งต่ำลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อเกษตรกรที่เลี้ยงสุกรที่มีความเสี่ยงต่อภาวะขาดทุนสูงขึ้น จากสถานการณ์ความไม่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจากภาวะเงินเฟ้อ ที่เป็นผลมาจากระดับราคาสินค้าปรับตัวขึ้นจากภาวะต้นทุนราคาน้ำมันเป็นผลทำให้ต้นทุนการเลี้ยงสุกรก็ปรับตัวสูงขึ้นเช่นกัน หากพิจารณาต้นทุนการผลิตหลักของการผลิตสุกรขึ้นอยู่กับวัตถุดิบอาหารสัตว์ถึง 70 % จาก การที่ราคาอาหารสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ ในปี 2551 และได้ปรับตัวลดลงในไตรมาส 3 ของปี 2551 จากปัจจัยหลายๆ อย่างเช่น การปรับตัวลดลงของราคาน้ำมันดิบ การเพิ่มปริมาณการผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์ จำนวนตัวปศุสัตว์ลดลงอย่างต่อเนื่อง และการเก็งกำไรของพ่อค้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ คาดว่าราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์ในปี 2552 จะมีราคาต่ำกว่าปี 2551 ประมาณ 10-20 % ส่งผลให้ต้นทุนด้านอาหารสุกรลดลง (สมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติ)

หากที่ผ่านมามีปัญหาที่เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรประสบอยู่ คือ ราคาสุกรมีชีวิตที่ขายได้มีผันผวน และต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรประสบกับภาวะขาดทุนและบางรายต้องเลิกเลี้ยงสุกรไป ซึ่งนำไปสู่การสร้างผลกระทบในวงกว้างของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร โดยเฉพาะเกษตรกรในจังหวัดนครปฐมซึ่งถือได้ว่าเป็นพื้นที่ที่มีการเลี้ยงสุกรมากที่สุดของประเทศ (ตามตาราง 1-1) โดย

ถือว่าจังหวัดนครปฐมเป็นแหล่งเลี้ยงสุกรที่อยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร จึงทำให้สะดวก ประหยัดค่าใช้จ่ายในการลำเลียงสุกรเข้าสู่ตลาดผู้บริโภคในกรุงเทพฯ และประหยัดค่าใช้จ่ายในการลำเลียงอาหารสัตว์จากทั่วทุกภาคในประเทศ ทั้งนี้การให้สุกรในจังหวัดนครปฐมแบบดั้งเดิมมีตั้งแต่การเลี้ยงไว้บริโภคเองในครัวเรือน ไปจนถึงการเลี้ยงในระดับอุตสาหกรรมรายย่อย และอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ในปัจจุบันการเลี้ยงสุกรมีการพัฒนาขึ้น โดยเกษตรกรปรับเปลี่ยนการเลี้ยงแบบดั้งเดิมมาเป็นเทคนิคสมัยใหม่ ตลอดจนเกษตรกรบางกลุ่มมีการปรับการเลี้ยงในรูปแบบฟาร์ม จัดได้ว่าการเลี้ยงสุกรนับเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญแก่เกษตรกรในจังหวัดนครปฐม

ตาราง 1-1 แสดงปริมาณการผลิตสุกรในปี 2552

จังหวัด	ปริมาณการผลิต (ตัว)	จังหวัด	ปริมาณการผลิต (ตัว)
นครปฐม	1,739,411	บุรีรัมย์	328,523
ราชบุรี	1,732,916	สุพรรณบุรี	302,405
ฉะเชิงเทรา	896,607	พัทลุง	235,982
ชลบุรี	569,523	สุราษฎร์ธานี	226,156
นครราชสีมา	510,581	ชัยภูมิ	207,585
สระบุรี	501,279	เชียงราย	205,590
เชียงใหม่	408,980	ขอนแก่น	166,080
นครศรีธรรมราช	334,651	นครสวรรค์	147,036

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2552). รายงานผลการสำรวจสุกรปี 2552. หน้า 5-7.

การแนวความคิดการบริหารต้นทุนการเลี้ยงสุกรด้วยการผสมผสานระหว่างอาหารสำเร็จรูปกับอาหารตามธรรมชาติในท้องถิ่นของชาวบ้าน นับเป็นแนวทางการเกษตรที่มีการใช้แนวความคิดพัฒนารูปแบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการประยุกต์การเลี้ยงสุกรจากระบบนิเวศด้านการเกษตรในท้องถิ่นด้วย วงจรชีวภาพห่วงโซ่อาหารด้วยพืชที่ปลูกหมุนเวียนจาก นำมาเป็นปัจจัยในการเลี้ยงสัตว์ที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน ถือได้ว่าเป็นการพึ่งพาตนเองในด้านการผลิตของเกษตรกรโดยใช้ภูมิปัญญาในท้องถิ่น และวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยแนวทางดังกล่าวเกษตรกรบางส่วนได้ปรับวิธีการเลี้ยงสุกรและสามารถนำไปสู่การลดต้นทุนได้ในระดับหนึ่งโดยได้

ว่าเป็นการประยุกต์แนวทางการเกษตรด้วยวิถีความพอเพียงที่จัดได้ว่าเป็นหนทางที่สะท้อนการปรับตัวในการเลี้ยงสุกรท่ามกลางผลกระทบทางด้านต้นทุนที่สูงขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศน์ในท้องถิ่นอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มุ่งให้ชุมชนเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับธรรมชาติได้อย่างพอเพียง

ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาปรากฏการณ์การการสร้างกระบวนการคิดและองค์ความรู้ในการเลี้ยงหรือผลิตสุกร บนหนทางแห่งการบริหารต้นทุนที่เหมาะสมและสามารถบริหารจัดการได้อย่างยั่งยืน ด้วยการศึกษาประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตและต้นทุนการเลี้ยงสุกร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่นำไปสู่คำถามวิจัยครั้งนี้ว่าการเลี้ยงสุกรของเกษตรกรเพิ่มหรือลดปัจจัยการผลิตและจะทำการลดต้นทุนการผลิตได้โดยให้ความสำคัญกับการผลิตที่ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะทำให้สามารถลดต้นทุนการบริหารจัดการในการเลี้ยงสุกรได้ โดยทำการศึกษาในพื้นที่จังหวัดนครปฐม

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพโดยทั่วไปของการเลี้ยงสุกร โดยใช้ความพอเพียงจากอาหารรัฐพืชในท้องถิ่นในการเลี้ยงสุกรในจังหวัดนครปฐม
2. เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของต้นทุนการเลี้ยงสุกรจากอาหารรัฐพืชในท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐมที่ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.3 ขอบเขตด้านประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยมุ่งทำการศึกษา กระบวนการคิดและองค์ความรู้ในการเลี้ยงสุกร บนหนทางแห่งการบริหารต้นทุนที่เหมาะสมมีความคุ้มค่าและสามารถบริหารจัดการได้อย่างยั่งยืน ด้วยการศึกษาการใช้ปัจจัยการผลิตและต้นทุนการเลี้ยงสุกร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยทำการศึกษาในพื้นที่จังหวัดนครปฐม โดยมีคำถามการวิจัย คือ สภาพการเลี้ยงสุกรโดยใช้ความพอเพียง จากรัฐพืชในท้องถิ่นเป็นอย่างไร ปัจจัยการผลิตและจะทำการลดต้นทุนการผลิตได้โดยให้ความสำคัญกับการผลิตที่ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะทำให้สามารถลดต้นทุนการบริหารจัดการในการเลี้ยงสุกรได้อย่างไร โดยทำการศึกษาในพื้นที่จังหวัดนครปฐม โดยใช้การวิจัยเชิง

ปริมาณด้วยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จากนั้นจึงมาทำการวิเคราะห์กลุ่มคำตอบจากการสัมภาษณ์กับเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรจำนวน 30 ครัวเรือน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นในการดำรงการเลี้ยงสุกรบนหนทางความพอเพียง ของเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดนครปฐม จากรัฐพีชในท้องถิ่น
2. ทำให้ทราบระดับของต้นทุนที่แสดงให้เห็นความคุ้มค่าของการเลี้ยงสุกรของเกษตรกร จากอาหารรัฐพีชในท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการน้อมนำหลักปรัชญามาประยุกต์ใช้ให้เป็นรูปธรรมเพื่อบรรเทาระดับต้นทุนของการประกอบการในการเลี้ยงสุกรที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.5 นิยามคำศัพท์

เกษตรกร หมายถึง ครัวเรือนรายย่อยที่เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้รัฐพีชในท้องถิ่นมาใช้ ประกอบกับอาหารสำเร็จรูปเพื่อความมุ่งหวังในการลดต้นทุนการเลี้ยงสุกร

ประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิต หมายถึง ความคุ้มค่าของต้นทุนการเลี้ยงสุกร ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตในการเลี้ยงสุกร โดยมีสิ่งมุ่งหวังถึงผลสำเร็จ และผลสำเร็จนั้นได้มาโดยการ ใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด และการดำเนินการเป็นไปอย่างประหยัด ไม่ว่าจะ เป็นระยะเวลา ทรัพยากร แรงงาน รวมทั้งสิ่งต่างๆ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการนั้นๆ ให้เป็นผลสำเร็จ และถูกต้อง ในที่นี้หมายถึง ความคุ้มค่าจากการเลี้ยงสุกร โดยได้สามารถทำให้ต้นทุนการเลี้ยงสุกรลดลงจากแนวทางความพอเพียง โดยใช้รัฐพีชในท้องถิ่น

ปัจจัยการผลิต หมายถึง สิ่งต่างๆที่ผู้ผลิตนำมาผ่านกระบวนการผลิต ขึ้นเป็นสินค้าหรือบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ในที่นี้หมายถึงปัจจัยที่ใช้ในการเลี้ยงสุกร

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการเลี้ยงสุกร หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี ซึ่งผู้ที่ปฏิบัติตาม จะทำให้มีความรอบคอบและมั่นคงในแนวทางการดำรงชีวิต ในที่นี้หมายถึง ความพอเพียงที่เกิดจากการประยุกต์การเลี้ยงสุกรให้มีต้นทุนต่ำลงจากความสามารถ ในการใช้อาหารจากธัญพืชในท้องถิ่น เพื่อทดแทนอาหารสำเร็จรูปให้เผชิญความคุ้มค่าของต้นทุน การเลี้ยงสุกร

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง สภาพโดยทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา สถานภาพการสมรส ประสบการณ์ รายได้ส่วนตัวต่อเดือน และรายได้ ครอบครัวต่อเดือน

1 เพศ ได้แก่ เพศชายและหญิง

2 อายุ หมายถึง อายุที่คิดตามปฏิทินสากล ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบัน

3 ระดับการศึกษา ได้แก่

- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษา
- อนุปริญญาหรือสูงกว่า

4 ศาสนา ได้แก่

- พุทธ
- คริสต์
- อิสลาม

5 สถานภาพสมรส ได้แก่

- โสด
- สมรส
- หม้าย

6 ประสบการณ์ ได้แก่ ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรของหัวหน้าครัวเรือน

- 1-5 ปี
- 6-10 ปี
- 11-15 ปี
- 16-20 ปี

7. รายได้ส่วนตัวต่อเดือน คือ ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานหลักส่วนใหญ่ต่อเดือน

8. รายได้ครอบครัวต่อเดือน คือ ค่าตอบแทนของทุกคนในครอบครัวรวมกันที่ได้รับจากการทำงานต่อเดือน

1.6 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล - เพศ - อายุ - ระดับการศึกษา - ศาสนา - สถานภาพ - ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร - รายได้ต่อเดือน - รายได้ครอบครัวต่อเดือน
--

ตัวแปรตาม

1) การเลี้ยงสุกร โดยใช้ความพอเพียง จากอาหารรัฐพืชในท้องถิ่น 2) ความคุ้มค่าของต้นทุนการเลี้ยงสุกร จากอาหารรัฐพืชในท้องถิ่นในจังหวัด นครปฐมที่ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
--

1.6.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

- เพศ
- อายุ
- การศึกษา
- ศาสนา
- สถานภาพ
- ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร
- รายได้ต่อเดือน
- รายได้ครอบครัวต่อเดือน

1.6.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

- 1) การเลี้ยงสุกร โดยใช้ความพอเพียงจากอาหารรัฐพืชในท้องถิ่น
- 2) ความคุ้มค่าของต้นทุนการเลี้ยงสุกรจากรัฐพืชในท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐมที่ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นศึกษาประสิทธิภาพการใช้องค์ความรู้การผลิตและต้นทุนการเลี้ยงสุกร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและการวัดประสิทธิภาพการผลิต
2. แนวคิดทฤษฎีต้นทุนการผลิต
3. การผลิตสุกรในประเทศไทย
4. ระบบการผลิตสุกรมี่ชีวิตของไทย
5. ปัจจัยในการผลิตสุกร
6. แนวคิดการเลี้ยงสุกรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
7. พื้นที่เลี้ยงสุกรในจังหวัดนครปฐม
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

และสามารถแสดงเนื้อหาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้

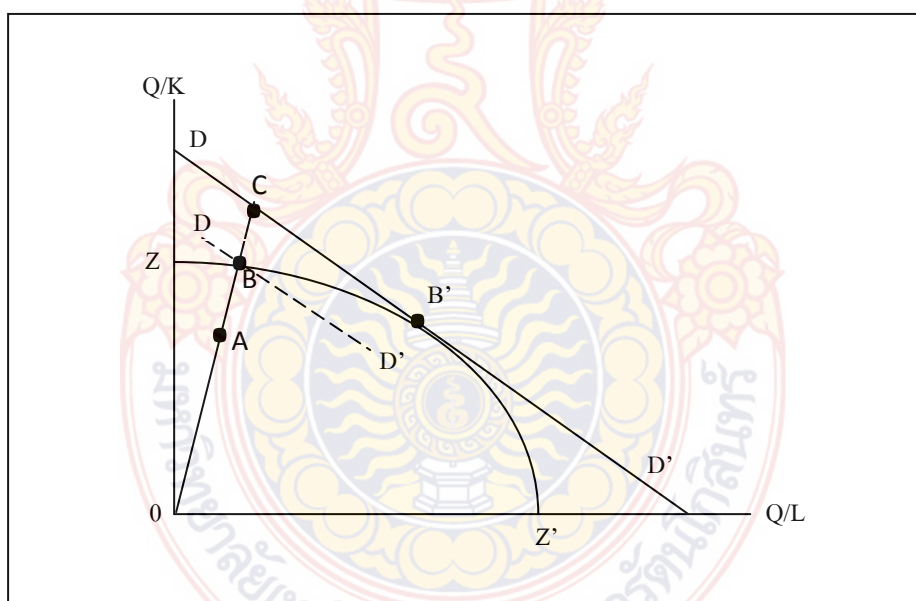
2.1 แนวคิดและการวัดประสิทธิภาพการผลิต

ประสิทธิภาพของหน่วยผลิตทางเศรษฐศาสตร์ คือ ความสามารถที่หน่วยผลิตจะเพิ่มผลผลิตภายใต้ทรัพยากรเท่าเดิม หรือความสามารถที่ประหยัดทรัพยากรลง โดยไม่เปลี่ยนแปลงผลผลิต ซึ่งการวัดประสิทธิภาพการผลิตของหน่วยผลิตในยุคปัจจุบันเริ่มต้นจากงานของ Farrell (1957) โดยมองว่าประสิทธิภาพของหน่วยผลิตจะประกอบด้วยสองประสิทธิภาพ คือ ประสิทธิภาพด้านเทคนิค (Technical Efficiency) และประสิทธิภาพด้านการจัดสรร (Allocative Efficiency) ซึ่งประสิทธิภาพด้านเทคนิค หมายถึงความสามารถของหน่วยผลิตที่จะสามารถผลิตผลผลิตให้ได้มากที่สุดภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ ในขณะที่ประสิทธิภาพด้านการจัดสรรจะแสดงถึงความสามารถของหน่วยผลิตที่

จะสามารถใช้ปัจจัยการผลิตในสัดส่วนที่เหมาะสมภายใต้เงื่อนไขของระดับราคาปัจจัยการผลิตที่เป็นอยู่² และการวัดประสิทธิภาพในการผลิตของหน่วยผลิตใดๆ ไม่ว่าจะ Ferrell หรือ Fare, Grosskopf and Lovell (1985, 1994) ได้มีการนำเสนอการวัดผ่านการกำหนดฟังก์ชันค้ำของขอบเขตประสิทธิภาพของหน่วยผลิตทั้งทางด้านปัจจัยการผลิตและด้านผลผลิต โดยแนวทางการวัดที่ผ่านมากว่า 40 ปี มีการนำเสนอการวัดในวิธีที่ต่างกันออกไป แต่โดยมากจะเป็นการกำหนดขอบเขตประสิทธิภาพของหน่วยผลิตโดยวิธีการ Data Envelopment Analysis (DEA) และ Stochastic Frontiers ซึ่งทั้งสองวิธีจะนำเอาความรู้ด้านสมการเส้นตรง (Linear Programming) เข้ามาประยุกต์ใช้³ ซึ่งการวัดประสิทธิภาพโดยทั่วไปในปัจจุบันจะกำหนดให้มีการผลิตสินค้าหนึ่งชนิด (Q) ที่ใช้ปัจจัยการผลิตสองชนิด คือ แรงงาน (Labor; L) และสินทรัพย์ (Capital; K) ภายใต้ตลาดสินค้าและปัจจัยการผลิตที่เป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์และการผลิตแบบ Constant returns to scale และเพื่อให้สอดคล้องกับความหมายของคำว่าประสิทธิภาพการผลิต การวัดประสิทธิภาพจะแยกออกเป็นสองแนวทางคือ ด้านผลผลิต (Output-Oriented Measure) และด้านปัจจัยการผลิต (Input-Oriented Measure) (สมชายหาญหิรัญ, 2554 : 1-2)

การวัดประสิทธิภาพการผลิตด้านผลผลิต (Output-Oriented Measure) จะตรงกันข้ามกับการวัดประสิทธิภาพการผลิตของหน่วยผลิตจากด้านปัจจัยการผลิต โดยแทนที่จะตอบคำถามว่า “ปัจจัยการผลิตสามารถลดลงได้มากเท่าใด โดยไม่เปลี่ยนแปลงจำนวนผลผลิต” แต่จะตอบคำถามที่ว่า “หน่วยผลิตสามารถเพิ่มผลผลิตมากเท่าใด โดยไม่เพิ่มจำนวนปัจจัยการผลิต” แทน ดังนั้น การวัดประสิทธิภาพการผลิตในด้านผลผลิตจะพิจารณาจากเส้นความเป็นไปได้ในการผลิต (Production Possibility Frontier: PPF) ซึ่งจะสมมติให้มีผลผลิตสองชนิดและปัจจัยการผลิตหนึ่งประเภท และลักษณะของเส้น PPF จะเป็นเส้นโค้งเข้าหรือโค้งออก (Convex and Concave) หรือเป็นเส้นตรง ขึ้นอยู่กับข้อสมมติของความสามารถในการทดแทนของการใช้ปัจจัยการผลิตในผลผลิตแต่ละประเภท หากความสามารถในการทดแทนลดลง เส้น PPF ก็จะมีลักษณะเป็นเส้นเว้าออกจากจุดเริ่มต้น อาทิ เส้น ZZ' ในรูปที่ 1 ข้างล่าง และหากการทดแทนของปัจจัยการผลิตในการผลิตผลผลิตทั้งสองประเภทแล้ว เส้น PPF ก็จะเป็นเส้นตรง และเส้น PPF จะเป็นเส้นเว้าเข้าหาจุดเริ่มต้นก็แสดงความสามารถในการทดแทนของปัจจัยการผลิตในการผลิตเพิ่มขึ้น ดังนั้น หน่วยผลิตใดๆ ที่ทำการผลิตบนเส้น PPF ก็แสดงว่ามีประสิทธิภาพการผลิต กล่าวคือ ในขณะที่ หน่วยผลิตใดที่ผลิต

อยู่ภายในพื้นที่ใต้เส้น PPF ก็แสดงว่าหน่วยผลิตนั้นมีประสิทธิภาพในการผลิต จากรูปที่ 1 แสดงให้เห็นว่าหน่วยผลิต A เป็นหน่วยผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพ เพราะผลิตอยู่ใต้เส้น PPF และหากจะให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดควรจะผลิตที่จุด B ดังนั้น ระยะห่างจากจุด A ไปจุด B คือจำนวนของผลผลิตที่จะสามารถเพิ่มขึ้นได้ โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงจำนวนปริมาณปัจจัยการผลิต ซึ่งก็คือ ความไม่มีประสิทธิภาพของหน่วยผลิต A (สมชาย หาญหิรัญ.2554 : 2)

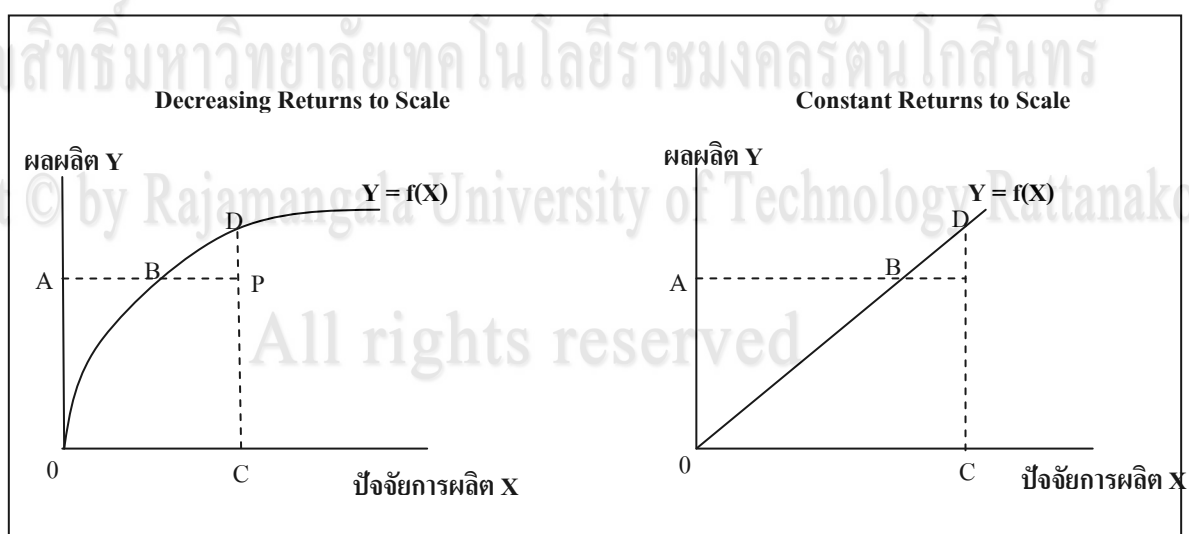
ภาพประกอบ 2-1 ประสิทธิภาพด้านเทคนิคและการจัดสรรทรัพยากร

จากแนวคิดข้างต้น ประสิทธิภาพทางด้านเทคนิค (Technical Efficiency) สามารถวัดได้จากสัดส่วนของปริมาณที่หน่วยผลิตผลิตได้เทียบกับที่ควรจะได้ ซึ่งก็คือ OA/OB ซึ่งหากสามารถหาค่าของผลผลิตทั้งสองประเภทได้ ก็จะสามารถสร้างเส้นราคาผลผลิตออกมาเป็นเส้น Iso-revenue (เส้น DD') ในรูปที่ 1 เพื่อใช้วัดประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากร (Allocative Efficiency) ซึ่งก็คือรายได้ที่ควรที่จะเพิ่มขึ้น หากหน่วยผลิตเลือกสัดส่วนของผลผลิตที่ทำการผลิตได้อย่างถูกต้องภายใต้เงื่อนไขของราคาผลผลิตทั้งสองที่กำหนดโดยตลาดแข่งขันสมบูรณ์ โดยสามารถวัดได้จากระยะห่างของ OB ต่อ OC หรือ OB/OC และสำหรับประสิทธิภาพทางเศรษฐศาสตร์โดยรวม (Total Economic Efficiency) ซึ่งก็คือ $TE \times AE$

$$EE = (TE) \times (AE) = (OA/OB) \times (OB/OC) = (OA/OC)$$

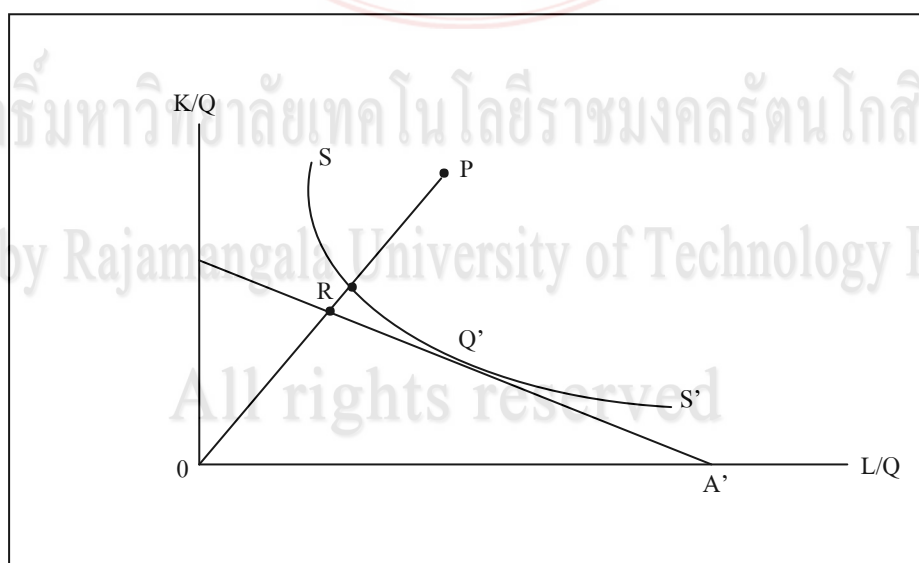
ซึ่งก็คือ ระดับรายได้ทั้งที่สูญเสียไป เมื่อเทียบกับรายได้สูงสุดที่ควรได้ โดย OA ถือเป็นผลมาจากการไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิค และระยะจาก OA ไปถึง OC ก็คือรายได้ที่ควรจะได้แต่เสีย เพราะเลือกสัดส่วนการผลิตของผลผลิตไม่สอดคล้องกับระดับราคาของผลผลิต ทั้งนี้ ตัววัดประสิทธิภาพของทุกตัวนี้จะมีค่าระหว่าง 1 กับ 0

หากสมมติให้ผลผลิตมีปัจจัยการผลิตเพียงปัจจัยเดียว การพิจารณาอาจจะสามารถทำได้ในรูปที่ 4 โดยสามารถกำหนดรูปแบบของผลตอบแทนตามขนาด (Returns to Scale) โดยรูปด้านซ้ายมือแสดงเส้นผลผลิตที่มีเทคนิคการผลิตที่เป็น Decreasing Returns to Scale ซึ่งผลผลิตจะเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ลดลง (Diminishing) ส่วนเส้นผลผลิตรูปขวามือของรูปที่ 2 นั้นจะแสดงอัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตในสัดส่วนคงที่ ซึ่งทั้งสองรูปนั้นจุดการผลิตของหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพจะอยู่ที่จุด P ซึ่ง Farrell (1957) ได้วัดประสิทธิภาพด้านเทคนิคจากมุมมองด้านวัตถุดิบ (Input-Oriented Technical Efficiency) เท่ากับ AB/AP ในขณะที่การวัดจากมุมมองด้านผลผลิต ประสิทธิภาพด้านเทคนิค (Output-Oriented Technical Efficiency) สามารถแสดงได้จากสัดส่วนของ CP/CD ซึ่งจากการศึกษาของ Fare และ Lovell (1978) ได้แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะวัดจากมุมมองของผลผลิตหรือปัจจัยการผลิต ประสิทธิภาพด้านเทคนิคจะเท่ากันเสมอภายใต้เงื่อนไขของ Constant Returns to Scale อันจะเห็นได้จากรูปว่า $AB/AP = CP/CD$ สำหรับประสิทธิภาพด้านเทคนิคของหน่วยผลิต P แต่อย่างไรก็ตาม ค่าทั้งสองนี้จะไม่เท่ากันหากสมมติให้เทคโนโลยีการผลิตเป็นแบบ Decreasing Returns to Scale (สมชาย หาญหิรัญ.2554 : 3)

ภาพประกอบ 2-2 การวัดประสิทธิภาพด้านเทคนิค

การวัดประสิทธิภาพการผลิตด้านปัจจัยการผลิต (Input-Oriented Measure) เพื่อวัดประสิทธิภาพของการใช้สัดส่วนของปัจจัยการผลิตที่ต้นทุนต่ำที่สุด ณ ปริมาณการผลิตหนึ่งๆ ซึ่งภายใต้ข้อสมมติของการผลิตสินค้าที่มีการเทคโนโลยีการผลิตแบบ Constant Returns to Scale และปัจจัยการผลิตสองชนิดนั้น เส้นผลผลิตเท่ากัน (Isoquant) ของหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพสามารถกำหนดขึ้นมาได้ โดยหน่วยผลิตที่มีการใช้สัดส่วนปัจจัยการผลิตบนเส้นนี้แสดงถึงการใช้ปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุดของในการผลิตสินค้า ณ ปริมาณที่กำหนด ซึ่งแสดงโดยเส้น SS' ในรูปที่ 3 ดังนั้นหน่วยผลิตต่างๆ ที่ใช้สัดส่วนปัจจัยการผลิตที่อยู่เหนือเส้น SS' ขึ้นไปจะเป็นหน่วยผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพในการใช้ปัจจัยการผลิตที่เหมาะสม อาทิเช่น หน่วยผลิต P ในรูปที่ 3 ที่ใช้ปัจจัยการผลิตมากกว่าที่หน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพที่อยู่บนเส้น SS' ดังนั้นความไม่มีประสิทธิภาพ (Technical Inefficiency) ของหน่วยผลิต P คือ ระยะ QP ซึ่งแสดงถึงจำนวนของปัจจัยการผลิตที่สามารถลดลงหรือประหยัดได้โดยไม่ลดจำนวนปริมาณผลผลิต หรือหากคิดเป็นร้อยละของปัจจัยการผลิตที่สามารถลดลงได้ ก็คือ สัดส่วนของระยะ QP/OP เพราะฉะนั้นประสิทธิภาพ (Technical Efficiency: TE) ของหน่วยผลิต P ก็คือ $\text{Technical Efficiency} = [1 - (\text{QP}/\text{OP})] = \text{OQ}/\text{OP}$ ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าของประสิทธิภาพทางด้านเทคนิคของหน่วยจะอยู่ระหว่าง 1 และ 0 โดยหน่วยผลิต P จะมีค่าประสิทธิภาพด้านเทคนิคต่ำกว่า 1 ในขณะที่หน่วยผลิตที่อยู่จุด Q จะมีประสิทธิภาพด้านเทคนิคเท่ากับ 1 เนื่องจากมีการใช้ปัจจัยการผลิตบนเส้น SS'

ภาพประกอบ 2 – 3 ประสิทธิภาพด้านเทคนิคและการจัดสรรทรัพยากร

ในขณะที่การวัดประสิทธิภาพด้านการจัดสรรทรัพยากร (Allocative Efficiency: AE) ของหน่วยผลิต P ต้องการข้อมูลราคาของปัจจัยการผลิต เพื่อพิจารณาว่าภายใต้ระดับราคาของปัจจัยการผลิตที่หน่วยผลิตทั้งหมดเผชิญอยู่ ซึ่งแสดงในรูปสัดส่วนและแสดงโดยเส้นต้นทุนที่เท่ากัน (Isocost) ดังนั้น หน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพด้านการใช้ทรัพยากรสูงสุดก็คือ หน่วยผลิตที่จุด Q' ซึ่งเป็นจุดที่เส้นราคาปัจจัยการผลิตสัมผัสกับเส้น Isoquant และสำหรับประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากรของหน่วยผลิต P แสดงได้จากสัดส่วนของระยะ OR/OQ โดย RQ แสดงถึงความสามารถในการลดต้นทุนการผลิตรวมลงได้หากหน่วยผลิตสามารถเลือกใช้สัดส่วนปัจจัยการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ระดับราคาที่กำหนด คือ ที่จุด Q' แทนที่จะผลิตที่จุด Q

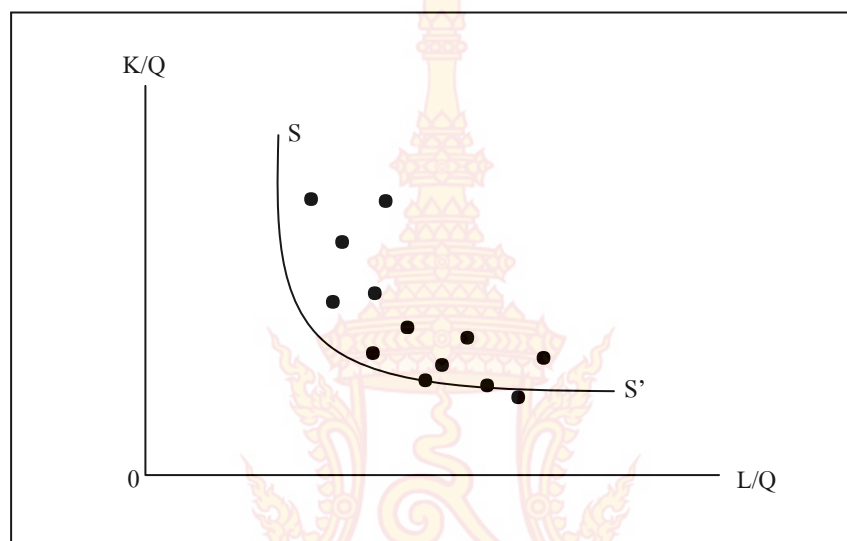
สำหรับประสิทธิภาพการผลิตรวม (Total Economic Efficiency: EE) ของหน่วยผลิต P คือ ผลรวมของประสิทธิภาพด้านเทคนิคและการจัดสรรทรัพยากร ซึ่งหาได้โดย

$$EE = (TE) \times (AE) = (OQ/OP) \times (OR/OQ) = (OR/OP)$$

ประสิทธิภาพของทั้งสามชนิดนี้ จะอยู่ระหว่าง 1 และ 0 โดยหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุดจะมีประสิทธิภาพในการผลิตในแต่ละประเภทที่ 1

อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติการวัดประสิทธิภาพดังกล่าวในแนวทางนี้ไม่สามารถที่จะหา รูปแบบการผลิตของหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุดที่ควรจะเป็นได้ ดังนั้น การวัดในทางปฏิบัติโดยทั่วไปจะทำการคำนวณเส้น Isoquant ที่มีประสิทธิภาพจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่และสมมติให้ว่าจะไม่มีหน่วยผลิตใดๆ มีการผลิตอยู่ต่ำกว่าเส้น Efficient Isoquant นี้ (ดูรูปที่ 3) ซึ่งการวัดประสิทธิภาพการผลิตตามแนวคิดของ Farrell จะสามารถวัดได้โดยวิธีการทางสถิติสองประเภท คือ ประเภทจำกัดรูปแบบการกระจาย (Parametric) และแบบไม่จำกัดรูปแบบ (Non-Parametric) (สมชาย หาญหิรัญ. 2554 : 5)

All rights reserved

ภาพประกอบที่ 2 – 4 เส้น Efficient Isoquant

จากแนวคิดของการวัดประสิทธิภาพการผลิตของ Farrell (1957) โดยการเครื่องมือสถิติประเภทจำกัดแบบกระจาย (Parametric) เป็นสถิติที่ใช้กับข้อมูลที่สามารถวัดได้ทางปริมาณ เช่น การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในเชิงถดถอย ซึ่งการวิเคราะห์ดังกล่าวต้องการทราบรูปแบบการกระจายของประชากร เพื่อนำมาสู่การใช้เครื่องมือทางเศรษฐมิติเพื่อกำหนดค่าพารามิเตอร์ในการวัดประสิทธิภาพการผลิตในรูปแบบที่เรียกว่า Stochastic เช่น Maximum Likelihood และ Ordinary Least Square (OLS) เป็นต้น ซึ่งสามารถแยกความคาดเคลื่อนจากตัวรบกวนอื่นๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้แต่มีผลต่อการผลิตออกจากผลกระทบของความไม่มีประสิทธิภาพได้ ทำให้ความไม่มีประสิทธิภาพที่คำนวณได้มีค่าใกล้เคียงกับความเป็นจริง แต่การคำนวณดังกล่าวต้องสามารถที่จะระบุรูปแบบฟังก์ชันการผลิตให้ชัดเจน เช่น Cobb-Douglas หรือ Translog Function ฯลฯ และสำหรับการวัดประสิทธิภาพโดยการใช้สถิติแบบ Non-parametric ที่ไม่จำเป็นต้องทราบรูปแบบการกระจายของประชากรและไม่จำเป็นต้องทราบถึงรูปแบบฟังก์ชันการผลิต ซึ่งเครื่องมือทางคณิตศาสตร์ที่มีประโยชน์และเหมาะสมสำหรับการคำนวณพารามิเตอร์เพื่อวัดประสิทธิภาพการผลิตจะเป็นแบบ Non-Stochastic คือ โปรแกรมเชิงเส้นตรง (Linear Programming) หรือในปัจจุบันเครื่องมือที่นิยมมากในการวัดประสิทธิภาพการผลิตในแนวทางนี้ คือ DEA (Data Envelopment Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ Linear Programming มาเพื่อกำหนดขอบเขต (Frontier)

ของหน่วยผลิตเพื่อหาสัดส่วนการใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพสูงสุดหรือสัดส่วนการผลิตสินค้า เพื่อให้ได้ปริมาณการผลิตสูงสุดภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด (สมชาย หาญหิรัญ.2554 : 6)

2.2 แนวคิดทฤษฎีต้นทุนการผลิต

ต้นทุน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการผลิตสินค้าหรือบริการของหน่วยธุรกิจ โดยในทางบัญชีนั้นค่าใช้จ่ายที่คิดรวมในต้นทุนจะเป็นค่าใช้จ่ายที่จ่ายจริงเท่านั้น (ยกเว้นค่าเสื่อมราคาซึ่งต้องประเมินคิดเป็นต้นทุนด้วย) อย่างไรก็ตามในการคิดต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จะต้องคิดรวมไปถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสอีกด้วย (กาญจนา สว่างวงศ์; และ อสัมภินพวงศ์ นัฏราคม. 2547 : 89) ในการผลิตสินค้าเกษตร ซึ่งต้องใช้ปัจจัยต่างๆ ทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายในการใช้ปัจจัยหรือที่เรียกว่าต้นทุนการผลิต ต้นทุนการผลิตทั้งหมดในการผลิตสินค้าเกษตรแต่ละชนิดอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ต้นทุนที่เป็นเงินสดกับต้นทุนไม่เป็นเงินสดและต้นทุนคงที่กับต้นทุนผันแปรตามรายละเอียดดังนี้ (ประยงค์ เนตยารักษ์. 2550: 114-115) โดยต้นทุนที่เป็นเงินสด (Cash Cost) และต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสดหรือต้นทุนประเมิน (Non-Cash Cost) ในขณะที่ต้นทุนที่เป็นเงินสดเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อหรือเช่าปัจจัยการผลิต เช่น ค่าเช่าที่ดิน ค่าจ้างแรงงาน ซื้อมัน ยาฆ่าโรคและแมลง พันธุ์และน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น ส่วนต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสดเป็นต้นทุนที่ต้องประเมินให้ในการใช้ปัจจัยการผลิตที่เกษตรกรมีอยู่เอง เช่น การนำที่ดินของตนเองมาทำการเกษตร ถึงแม้จะไม่ต้องจ่ายค่าเช่าเป็นเงินสด แต่ต้องคิดต้นทุนให้เพราะที่ดินนี้มีค่าเสียโอกาสคือถ้าไม่นำมาทำการเพาะปลูกเองอาจจะนำไปให้เช่าก็จะได้รับค่าเช่า หรือถ้าไม่นำมาปลูกพืชชนิดนี้ก็สามารนำไปปลูกพืชชนิดอื่นได้ ซึ่งจะทำให้ได้รายได้เป็นผลตอบแทน ในการประเมินต้นทุนจากการใช้ที่ดินของตนเองนี้จะต้องประเมินจากค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) ของที่ดินแปลงนี้ แต่ค่าเสียโอกาสหาได้ค่อนข้างยากในทางปฏิบัติ ประกอบกับมีการเช่าที่ดินในหมู่บ้าน จึงอาจใช้ค่าเช่าที่ดินในหมู่บ้านนั้นเป็นตัวแทนค่าเสียโอกาสดังกล่าว โดยมีข้อสมมุติว่า ตลาดเช่าที่ดินค่อนข้างแข่งขันและเป็นที่ดินที่มีลักษณะเหมือนกัน ส่วนการประเมินต้นทุนการใช้ปัจจัยอื่นๆที่ไม่ได้ซื้อหาหรือเช่ามาก็ใช้หลักคำนวณหาค่าเสียโอกาสของปัจจัยนั้นเช่นเดียวกัน และต้นทุนคงที่ (Fixed Costs) และต้นทุนแปรผัน (Variable Cost) สำหรับในการผลิตสินค้าเกษตรในเวลาใดเวลาหนึ่ง ในทางเศรษฐศาสตร์ ถือเป็นการผลิตในระยะสั้น ซึ่งปัจจัยการผลิตจะมีทั้งปัจจัยคงที่และปัจจัยผันแปร และต้นทุนคงที่ เป็นต้นทุนที่เกิดจากการใช้ปัจจัยคงที่ เป็นต้นทุนที่ไม่เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรตามปริมาณผลผลิต เช่น ที่ดินหรือเครื่องจักร อุปกรณ์การเกษตรต่างๆและโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น โดยต้นทุนคงที่อาจแยกได้เป็นต้นทุนเงินสด เช่น ค่าเช่าที่ดินหรือค่าเช่าเครื่องจักร เป็นต้น และต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสด เช่น ค่าประเมินการ

ใช้ที่ดินของตนเองทำการผลิตสินค้าเกษตร เป็นต้น ส่วนต้นทุนผันแปร เป็นต้นทุนที่เกิดจากการใช้ปัจจัยผันแปรและจะผันแปรไปตามปริมาณผลผลิตถ้าผลผลิตมากก็เสียมาก ผลิตน้อยก็เสียน้อย หรือไม่ผลิตก็ไม่ต้องเสีย โดยต้นทุนผันแปรก็ประกอบด้วยต้นทุนที่เป็นเงินสด เช่น ค่าใช้จ่ายซื้อปุ๋ย และยาฆ่าแมลง เป็นต้น และต้นทุนไม่เป็นเงินสด เช่น ค่าจ้างที่ประเมินจากการใช้แรงงานในครอบครัวในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร เป็นต้น

2.3 การผลิตสุกรในประเทศไทย

การผลิตสุกรในประเทศไทยจะนำเสนอ ดังนี้ คือ การเลี้ยงสุกรในประเทศไทย การผลิตและแหล่งผลิตสุกรในประเทศไทย คริวเรือนผู้เลี้ยงสุกรในประเทศไทย ระบบการผลิตสุกรมีชีวิตของประเทศไทยและปัจจัยในการผลิตสุกรตามลำดับ และการเลี้ยงสุกรในประเทศไทยในขณะนี้กำลังพัฒนาจากการเลี้ยงเป็นอาชีพเสริมในครอบครัวไปเป็นการเลี้ยงในลักษณะของธุรกิจและอุตสาหกรรมเต็มรูปแบบมากขึ้น แต่การเลี้ยงสุกรนี้ก็มิใช่ว่าสามารถที่จะเลี้ยงกันง่ายๆ เนื่องจากผู้เลี้ยงแต่ละคนมีกำลังความสามารถแตกต่างกันออกไป อาจเลี้ยงได้บางส่วนบางตอนหรือเลี้ยงได้ครบทุกขั้นตอนก็ได้ สามารถแยกรูปแบบของการเลี้ยงสุกรในประเทศไทยได้ดังนี้ (อนันต์ ศรีปราโมช. 2545 : 12-14)

1. การผลิตลูกสุกรจำหน่าย

การผลิตลูกสุกรออกจำหน่ายในปัจจุบัน นิยมอยู่ 2 ประเภทด้วยกัน คือ การผลิตสุกรพันธุ์แท้และการผลิตสุกรลูกสุกรลูกผสม จำหน่ายให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงนำไปเลี้ยงต่อไป ในการผลิตสุกรพันธุ์แท้ ผู้เลี้ยงจะต้องเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์สุกรพันธุ์แท้เดียวกัน อาจเป็นพันธุ์ใดพันธุ์หนึ่งที่เป็นที่นิยมของตลาดในปัจจุบัน เช่น พันธุ์ลาร์จไวท์ พันธุ์แลนดเรชหรือพันธุ์คูร์ร็อกเจอร์ซี่ แต่ถ้ามีกำลังความสามารถเพียงพอ ก็อาจเลี้ยงผลิตหลายๆพันธุ์ก็ได้ ส่วนการผลิตสุกรพันธุ์ลูกผสมนั้น จำเป็นจะต้องทำการเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์สุกรไว้ไม่น้อยกว่า 3 สายพันธุ์และทำการผลิตโดยใช้วิธีการผสมพันธุ์แบบข้ามพันธุ์ เพื่อที่จะทำให้ได้ลูกผสม 3 สายเลือด ซึ่งเป็นที่นิยมเลี้ยงและตลาดต้องการมากในปัจจุบัน

2. การเลี้ยงสุกรขุน การเลี้ยงสุกรขุนขุนส่งตลาด สามารถทำได้ 2 วิธีด้วยกัน คือ

2.1 การเลี้ยงลูกสุกรตั้งแต่หย่านม การเลี้ยงวิธีนี้ผู้เลี้ยงไม่จำเป็นต้องผลิตสุกรเอง เพียงแต่จะต้องมีความชำนาญและมีความรู้ในวิธีการเลือกลูกสุกรมาเลี้ยงหรือเลือกซื้อลูกสุกรจาก

ฟาร์มที่ไว้ใจได้ นำมาขุนจนกระทั่งมีน้ำหนัก 100 กิโลกรัม ก็สามารถจับส่งตลาด ซึ่งจะใช้เวลาในการเลี้ยงประมาณ 4-5 เดือน

2.2 การเลี้ยงสุกรรุ่น วิธีการนี้โดยมากจะเป็นวิธีที่พ่อค้าสุกรนิยมใช้กัน โดยบรรดาพ่อค้าสุกร จะไปกว้านซื้อสุกรรุ่นที่มีน้ำหนักประมาณ 50-60 กิโลกรัม จากชาวบ้าน จะซื้อในราคาที่ถูก จากนั้นก็นำสุกรขุนมาถ่ายพยาธิและขุนอาหารเต็มที่ ซึ่งจะทำให้สุกรมีการเจริญเติบโตดีขึ้นกว่าเดิม สามารถส่งตลาดได้ในระยะเวลาไม่นานนัก

3. การเลี้ยงสุกรแบบสมบูรณ์ วิธีการนี้จะเป็นการเลี้ยงในลักษณะของธุรกิจการค้าที่สมบูรณ์แบบ จะเลี้ยงสุกรครบทุกขั้นตอนในฟาร์มเดียวกัน เริ่มตั้งแต่การทำการเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ไว้ทำการผสมพันธุ์ เลี้ยงดูแลและขุนเอง จนได้ขนาดส่งตลาดได้ ข้อดีของการเลี้ยงโดยวิธีนี้คือ ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยลูกสุกรจากฟาร์มอื่นๆ เป็นการตัดปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการซื้อลูกสุกรมาเลี้ยงที่อาจทำให้เกิดความเสียหายขึ้นกับฟาร์มของตนเองได้ ส่วนข้อเสียก็คือ ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงและทำให้เกิดความยุ่งยากในการดำเนินให้ถูกต้องและเหมาะสมตามขั้นตอนให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

4. การผลิตสุกรในปี 2553 จากการที่ราคาสุกร ปี 2552 อยู่ในเกณฑ์ที่สูง และต้นทุนการผลิตสุกรปี 2552 ลดลง ผู้เลี้ยง สุกรมีกำไร จึงส่งผลให้ผู้เลี้ยงขยายการผลิตแม่พันธุ์ โดยทดแทนมากขึ้น คาดว่าปริมาณ แม่พันธุ์มี การเพิ่มขึ้นจาก 800,000 แม่ เมื่อต้นปี 2552 เป็น 840,000 แม่ ในปลายปี 2552 คิดเป็นอัตรการ ขยายตัว 5.0 % จากการขยายตัวนี้ ส่งผลให้ปริมาณสุกรขุนจะเข้าสู่ตลาดของปี 2553 มีปริมาณเพิ่มขึ้น จาก 10.2 ล้านตัวในปี 2552 เป็น 11 ล้านตัว หรือเพิ่มขึ้น 7.8 % ในปี 2553 ซึ่งนอกจากปริมาณแม่พันธุ์ ที่เพิ่มขึ้นแล้ว ยังเพิ่มผลผลิต จากการใช้ยา และวัคซีนป้องกันโรคที่มากขึ้น ทำให้ประสิทธิภาพการ ผลิตดีขึ้นกว่าเดิมในฟาร์มที่เคยมีการสูญเสียมาก ซึ่งราคาอาหารสัตว์เริ่มมีการปรับตัวสูงขึ้นตั้งแต่ปลายปี 2552 เช่น ข้าวโพด มีการส่งออกมากขึ้นในปี 2552 เนื่องจากช่วงกลางปี ราคาข้าวโพดในประเทศมีราคาถูกกว่าต่างประเทศมาก ทำให้ปริมาณข้าวโพดช่วงปลายปีลดลง ราคาข้าวโพดจึงขยับตัวสูงขึ้น และสูงกว่าราคาประกันของรัฐบาล ปลายข้าว และรำอ่อนมีราคาสูงขึ้นเช่นกันตั้งแต่ปลายปี 2552 สาเหตุหนึ่งมาจากโรงสี สีข้าวลดลงเนื่องจากไม่มั่นใจในราคาข้าวสาร ทำให้ปริมาณปลายข้าวและรำออกสู่ตลาดลดลง ประกอบกับปลายปี 2552 เกิดภาวะการระบาดของเชื้อโรคสเตรปโตคอคคัสน้ำตาลทำลายต้นข้าว ทำให้ผลผลิตข้าวเสียหายไปจำนวนหนึ่ง ส่งผลให้ราคาข้าวเปลือกขยับตัวสูงขึ้น อีกทั้งประเทศผู้ผลิตข้าวอื่นๆ ประสบปัญหาภัยทางธรรมชาติ เช่น ประเทศอินเดียประสบภาวะภัยแล้ง ประเทศฟิลิปปินส์ประสบภัยพิบัติครั้งยิ่งใหญ่ในรอบ 42 ปี น้ำท่วมหนักหลังฝนตก จากพายุโซนร้อน "เกสนา" ผลผลิตข้าวลดลงต้องมีการสั่งซื้อข้าว

จากต่างประเทศ เป็นผลให้ราคาข้าวในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้น ด้านมันสำปะหลัง เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังของไทยประสบปัญหาเปลี้ยแป้งทำลายหัวมันในหลายพื้นที่ ผลผลิตมันสำปะหลังลดลง ส่งผลให้ราคาหัวมันสด มันเส้น มันอัดเม็ด ต่างขยับราคาขึ้น

5. แหล่งผลิตสุกรในประเทศไทย ซึ่งมีแหล่งผลิตสุกรกระจายอยู่ทั่วภูมิภาค ในปี 2553 มีปริมาณการผลิตสุกร รวมทั้งประเทศ 13.315 ล้านตัว ภาคกลางมีปริมาณการผลิตมากที่สุด 7.410 ล้านตัวหรือคิดเป็นร้อยละ 55.65 ของทั้งประเทศ รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ มีปริมาณการผลิตจำนวน 2.473 ล้านตัว และ 2.046 ล้านตัว หรือคิดเป็นร้อยละ 18.58 และ 15.37 ตามลำดับ ภาคใต้เป็นภาคที่มีปริมาณการผลิตน้อยที่สุด 1.385 ล้านตัว หรือคิดเป็นร้อยละ 10.40 โดยแหล่งผลิตที่สำคัญในพื้นที่ภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดนครปฐม ราชบุรี ฉะเชิงเทราและชลบุรี โดยปี 2553 (ตารางที่ 2-1) จังหวัดนครปฐมมีจำนวนสุกรมากที่สุด ถึง 1,739,411 ตัว ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมาจำนวนสุกรมากที่สุดเท่ากับ 510,581 ตัวในภาคเหนือแหล่งเลี้ยงที่สำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงรายและนครสวรรค์ ปริมาณการผลิตสุกรมีมากที่สุดของภาคเหนือ คือ จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนสุกรเท่ากับ 408,980 ตัว และภาคใต้มีแหล่งเลี้ยงสุกรที่สำคัญคือ นครศรีธรรมราช พัทลุงและสุราษฎร์ธานี โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนสุกรมากที่สุดเท่ากับ 334,651 ตัว ในขณะที่จำนวนคร้วเรือนผู้เลี้ยงสุกรปีการผลิต 2553 รวมทั้งประเทศ 262,297 คร้วเรือน โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนคร้วเรือนผู้เลี้ยงสุกรมากที่สุดเท่ากับ 104,375 คร้วเรือน โดยคิดเป็นร้อยละ 39.79 ของทั้งประเทศ รองลงมาภาคเหนือและภาคใต้มีจำนวนคร้วเรือนผู้เลี้ยงสุกรเท่ากับ 93,572 และ 40,262 คร้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 35.68 และ 15.35 ตามลำดับ ภาคกลางมีจำนวนคร้วเรือนผู้เลี้ยงสุกรน้อยที่สุดมีจำนวนคร้วเรือน 24,088 คร้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 9.18

ตาราง 2-1 แสดงจำนวนครัวเรือนผู้เลี้ยงสุกรในประเทศไทย

จังหวัด	ครัวเรือนผู้เลี้ยง (ครัวเรือน)	จังหวัด	ครัวเรือนผู้เลี้ยง (ครัวเรือน)
เชียงใหม่	17,616	เชียงราย	9,597
นครราชสีมา	14,909	สุราษฎร์ธานี	8,829
สุรินทร์	11,951	พัทลุง	6,414
นครศรีธรรมราช	10,347	ลพบุรี	4,105
บุรีรัมย์	10,111	ราชบุรี	2,735
น่าน	9,737	สุพรรณบุรี	2,573

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจังหวัดที่มีจำนวนครัวเรือนผู้เลี้ยงมากที่สุดคือ จังหวัดนครราชสีมาจำนวน 14,909 ครัวเรือน รองลงมาจังหวัดสุรินทร์และบุรีรัมย์ มีจำนวนครัวเรือนผู้เลี้ยงสุกร 11,951 10,111 ครัวเรือน ตามลำดับ ในภาคเหนือจังหวัดที่มีจำนวนครัวเรือนผู้เลี้ยงมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 17,616 ครัวเรือน รองลงมา จังหวัดน่านและเชียงรายมีจำนวนครัวเรือนผู้เลี้ยงสุกร 9,737 ครัวเรือน 9,597 ครัวเรือน ตามลำดับ ในภาคใต้จังหวัดที่มีจำนวนครัวเรือนผู้เลี้ยงมากที่สุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 10,347 ครัวเรือน รองลงมา จังหวัดสุราษฎร์ธานีและพัทลุงมีจำนวนครัวเรือนผู้เลี้ยงสุกร 8,829 ครัวเรือน และ 6,414 ครัวเรือน ตามลำดับ ในภาคกลางจังหวัดที่มีจำนวนครัวเรือนผู้เลี้ยงมากที่สุด คือ จังหวัดลพบุรี จำนวน 4,105 ครัวเรือน รองลงมา จังหวัดราชบุรีและสุพรรณบุรีมีจำนวนครัวเรือนผู้เลี้ยงสุกร 2,735 ครัวเรือน 2,573 ครัวเรือน ตามลำดับ (ตารางที่ 2 – 1)

2.4 ระบบการผลิตสุกรมัยชีวิตของไทย

การเลี้ยงสุกรของไทยได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องจากระบบเลี้ยงแบบพื้นบ้านหรือรายย่อยเป็นส่วนใหญ่(สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2538: 83-84) ผู้เลี้ยงสุกรในระบบนี้นิยมเลี้ยงสุกรรายละ 2-3 ตัว เพื่อเป็นรายได้เสริมจากอาชีพหลัก ในเวลาต่อมาการเลี้ยงสุกรได้มีการพัฒนาอย่างมีระบบมากขึ้น ปริมาณการเลี้ยงเพิ่มมากขึ้นมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมสำหรับระบบการผลิตสุกรของไทยในปัจจุบันสามารถแยกออกได้ 2 ประเภทตามปริมาณการเลี้ยง

1. ระบบการผลิตหรือเลี้ยงสุกรแบบรายย่อย ในระบบการเลี้ยงสุกรประเภทนี้จะรวมผู้เลี้ยงสุกรที่มีปริมาณการเลี้ยงสุกรไม่เกินรายละ 50 ตัว ดังนั้นการเลี้ยงสุกรประเภทนี้จึงรวมถึงผู้เลี้ยงแบบพื้นบ้าน ซึ่งนิยมเลี้ยงเป็นอาชีพเสริมนอกเหนือจากอาชีพหลักที่ทำอยู่ วิธีการเลี้ยงจึงยังไม่มีการพัฒนาหรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นการค้าอย่างแท้จริง ขาดการเอาใจใส่ในการควบคุมและป้องกันโรคสุกร

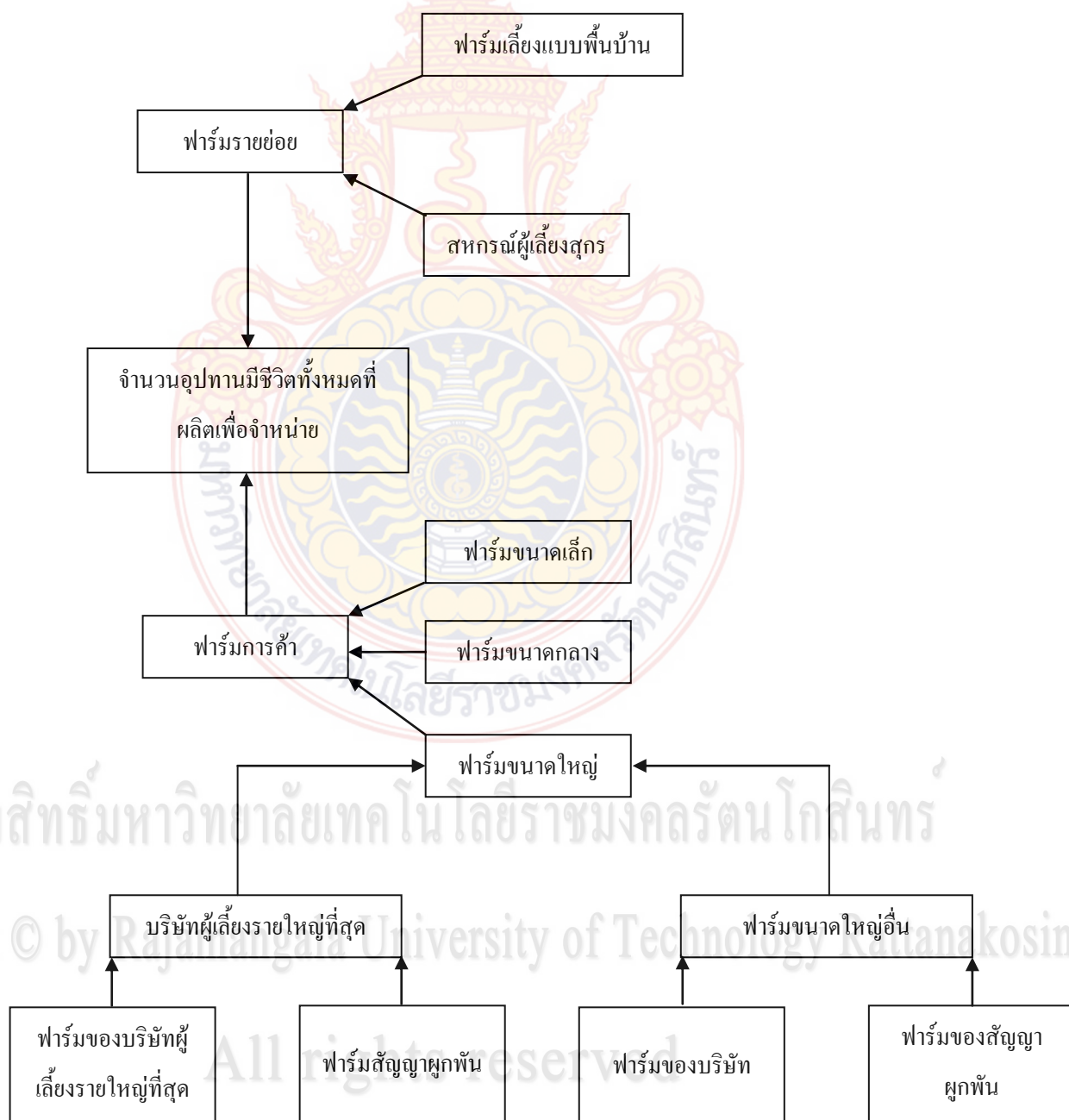
2. ระบบการผลิตหรือการเลี้ยงสุกรแบบการค้า ฟาร์มเลี้ยงสุกรที่มีจำนวนการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ 50 ตัวขึ้นไป ถือว่าเป็นฟาร์มเลี้ยงสุกรแบบการค้า เนื่องจากการเลี้ยงสุกรจำนวนดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงเจตนาการเข้าทำฟาร์มอย่างจริงจังและยึดเป็นอาชีพอย่างแท้จริง ดังนั้นฟาร์มสุกรประเภทนี้จึงมีการลงทุนค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับฟาร์มผู้เลี้ยงประเภทพื้นบ้านหรือรายย่อยและเป็นฟาร์มที่มีการพัฒนาและปรับปรุงการผลิตสุกรของตนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอยู่เสมอ สำหรับฟาร์มเลี้ยงสุกรแบบการค้าแบ่งออกได้เป็น 3 ขนาดตามจำนวนสุกรที่เลี้ยง คือ

2.1 ฟาร์มเลี้ยงสุกรแบบการค้าขนาดเล็ก เป็นฟาร์มซึ่งเลี้ยงสุกรตั้งแต่ 50 ตัวขึ้นไปจนถึง 200 ตัว ฟาร์มประเภทนี้นิยมซื้อลูกสุกรมาเลี้ยงขุนและผู้เลี้ยงส่วนใหญ่มักจะให้อาหารสำเร็จรูปในการเลี้ยงแต่มีบางรายที่เริ่มสามารถพัฒนาสูตรอาหารของตนเองได้โดยการซื้อวัตถุดิบมาผสมเอง ส่วนการควบคุมและป้องกันโรคยังทำได้ไม่ดีพอเนื่องจากไม่มีผู้ชำนาญงานสัตว์แพทย์โดยตรง

2.2 ฟาร์มเลี้ยงสุกรแบบการค้าขนาดกลาง ฟาร์มที่เลี้ยงสุกรตั้งแต่ 201-1,000 ตัว ฟาร์มประเภทนี้เป็นฟาร์มที่มีการพัฒนาการเลี้ยงโดยการเลี้ยงพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์สุกร เพื่อผลิตลูกสุกรขุนไว้เลี้ยงเอง มีการผสมอาหารใช้เองในฟาร์มและให้ความสำคัญกับการควบคุมและป้องกันโรคดีพอสมควร

2.3 ฟาร์มเลี้ยงสุกรแบบการค้าขนาดใหญ่ เป็นฟาร์มที่มีจำนวนการเลี้ยงมากกว่า 1,000ตัว ฟาร์มประเภทนี้เป็นฟาร์มที่มีการเลี้ยงและการจัดการที่ก้าวหน้าและพัฒนามากกว่าฟาร์มเลี้ยงสุกรขนาดเล็กและขนาดกลาง โดยมีการเลี้ยงและการผลิตเกือบครบวงจร คือ มีการผลิตพ่อและแม่พันธุ์สุกร ลูกสุกรขุนสุกรขุน ตลอดจนมีการผสมอาหารใช้เองในฟาร์ม มีอยู่หลายรายที่ผลิต พ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ ลูกสุกร และอาหารสัตว์จำหน่ายให้แก่ผู้อื่น ฟาร์มประเภทนี้มีระบบการเลี้ยงและการจัดการที่ทันสมัย มีการควบคุมและป้องกันโรคโดยสัตวแพทย์อย่างใกล้ชิดสำหรับฟาร์มเลี้ยงสุกรที่เป็นแบบสัญญาผูกพัน (Contract farming) ถึงแม้ส่วนใหญ่เป็นฟาร์มแบบรายย่อยและการค้าขนาดเล็กก็ตาม แต่ได้จัดให้อยู่ในฟาร์มประเภทเลี้ยงสุกรแบบการค้าและจัดได้อยู่ในกลุ่มฟาร์มขนาดใหญ่ เนื่องจากการทำภายใต้สัญญาผูกพันทั้งหมดเป็นฟาร์มที่จะต้องรวบรวมกลุ่มทำสัญญาผูกพันกับฟาร์มเลี้ยงสุกรแบบการค้าขนาดใหญ่ ต้องใช้ปัจจัยการผลิต เงินลงทุน เทคโนโลยีของฟาร์มขนาด

ใหญ่มาใช้และต้องขายผลผลิตทั้งหมดให้กับฟาร์มขนาดใหญ่และฟาร์มขนาดใหญ่จะเป็นผู้นำไปจำหน่ายในตลาดต่อไป ดังนั้นฟาร์มแบบสัญญาผูกพันจึงเหมือนกับเป็นหน่วยการผลิตหน่วยหนึ่งที่อยู่ภายใต้การดูแล การจัดการด้านการผลิตและการตลาดของฟาร์มขนาดใหญ่ ดังภาพประกอบ 2-5

ภาพประกอบ 2-5 ระบบการผลิตสุกรของประเทศไทย

2.5 ปัจจัยในการผลิตสุกร

หากพิจารณาปัจจัยในการผลิตสุกรมี 3 ประการคือ พันธุ์สุกร อาหารและการจัดการฟาร์ม ดังนี้

1. พันธุ์สุกร โดยพันธุ์สุกรที่นิยมเลี้ยงในประเทศไทย ตามรายละเอียด ดังนี้ (กรมปศุสัตว์ :

2550)

1.1 พันธุ์ลาร์จไวท์

มีถิ่นกำเนิดในประเทศอังกฤษ มีถิ่นกำเนิดในประเทศอังกฤษ นำเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2482 มีสีขาว หูตั้ง ลำตัวยาว กระดูกใหญ่ โคนงใหญ่ หน้าสั้น หัวใหญ่ โตเต็มที่น้ำหนัก 200-250 กิโลกรัม ให้ลูกดกเฉลี่ย 9-10 ตัว เลี้ยงลูกเก่ง หย่านมเฉลี่ย 8-9 ตัว มีความแข็งแรง เจริญเติบโตเร็ว คุณภาพซากดี พันธุ์ลาร์จไวท์เหมาะที่ใช้เป็นทั้งสายพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์

1.2 พันธุ์แลนด์เรซ

มีถิ่นกำเนิดจากประเทศเดนมาร์ก นำเข้ามาในประเทศไทยปี พ.ศ. 2506 มีสีขาว หูปรกลำตัวยาว มีซี่โครงมากถึง 16-17 คู่ (สุกรปกติมีกระดูกซี่โครง 15-16 คู่) หน้ายาว โตเต็มที่ 200-250 กิโลกรัมให้ลูกดกเฉลี่ย 9-10 ตัว เลี้ยงลูกเก่ง หย่านมเฉลี่ย 8-9 ตัว มีข้อเสียคือ อ่อนแอ มักจะมีปัญหาเรื่องขาอ่อน ขาไม่ค่อยแข็งแรง แก้ไขโดยต้องเลี้ยงด้วยอาหารที่มีคุณภาพดี พันธุ์แลนด์เรซเหมาะที่ใช้เป็นสายแม่พันธุ์

1.3 พันธุ์คูร์ร็อกเจอร์ซี่

มีถิ่นกำเนิดจากประเทศอเมริกา มีสีแดง หูปรกเป็นส่วนใหญ่ ลำตัวสั้นกว่า ลาร์จไวท์ และแลนด์เรซ ลำตัวหนา หลังโค้ง โตเต็มที่ 200-250 กิโลกรัม เป็นสุกรที่ให้ลูกไม่ดกเฉลี่ย 8-9 ตัว เลี้ยงลูกไม่เก่งหย่านมเฉลี่ย 6-7 ตัว ลูกสุกรหลังจากอายุ 2 เดือนไปแล้ว เจริญเติบโตเร็ว มีความแข็งแรงทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศทุกชนิด นิยมใช้เป็นสายพ่อพันธุ์เพื่อผลิตลูกผสมที่สวยงาม แผ่นหลังกว้าง เจริญเติบโตเร็ว ส่วนสุกรลูกผสมที่ผลิตเป็นสุกรขุน นิยมใช้สุกร 3 สายพันธุ์ คือ คูร์ร็อกเจอร์ซี่ x แลนด์เรซ-ลาร์จไวท์ (โดยใช้พ่อพันธุ์แท้คูร์ร็อกเจอร์ซี่และแม่ลูกผสมแลนด์เรซ-ลาร์จไวท์)

2. อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกร แบ่งออกเป็น 4 ประเภทด้วยกัน คือ (อนันต์ ศรีปราโมช, 2545: 79-80

2.1 เศษอาหาร เป็นวิธีการให้อาหารสุกรแบบเก่า โดยจะหาเศษอาหารจากร้านค้า กัดตาการ โรงแรม โรงงานหรือแหล่งต่างๆที่มีเศษอาหารหลงเหลือมาใช้เลี้ยง เศษอาหารเหล่านี้จะมี

โปรตีนโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 3-5 จัดว่าเป็นวิธีการเลี้ยงสุกรขุนที่ทุนค่าใช้จ่ายมากที่สุด แต่เปลืองแรงงานมากที่สุดเช่นกัน ข้อควรระวังในการให้อาหารชนิดนี้ คือ ต้องนำเศษอาหารนี้ไปต้มให้สุกเสียก่อน เพื่อป้องกันการระบาดของโรค

2.2 รำและปลายข้าว เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในชนบท ซึ่งมักจะมีรำและปลายข้าวอย่างเพียงพอ นำปลายข้าวไปต้มให้สุก แล้วจึงใส่รำผสมลงไปหรืออาจใช้ปลายข้าวแช่น้ำประมาณ 10-20 ชั่วโมง แล้วจึงผสมรำลงไปก็ได้ การเลี้ยงด้วยรำและปลายข้าวนี้จะทำให้สุกรอ้วนจัดและมีไขมันมาก อาจทำให้ราคาสุกรไม่ดี ถ้าผู้ซื้อตีราคาตามคุณภาพของซาก

2.3 อาหารถุงสำเร็จรูป เป็นวิธีที่สะดวกของการใช้อาหารเลี้ยงสุกร เพราะมีบริษัทผลิตอาหารสุกรเป็นจำนวนมากให้ผู้เลี้ยงเลือกใช้ ถ้าต้องการใช้อาหารกับสุกรประเภทใดก็เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม อาหารถุงสำเร็จรูปนี้แบ่งออกได้ 3 ประเภท

2.3.1 อาหารสำเร็จรูปโดยตรง มีทั้งที่เป็นชนิดผงและชนิดเม็ด เป็นอาหารที่สามารถนำไปเลี้ยงสุกรได้ทันที มีโปรตีนในระดับที่เหมาะสมกับความต้องการของสุกรแต่ละขนาด

2.3.2 อาหารเข้มข้นหรือหัวอาหาร อาหารประเภทนี้จะมีส่วนผสมของวัตถุดิบที่ให้อาหาร โปรตีน แร่ธาตุ วิตามินและอาหารเสริมอื่นๆ อยู่ในปริมาณที่สูง เมื่อจะนำไปเลี้ยงสุกร จะต้องผสมกับรำหรือปลายข้าว ผสมตามอัตราส่วนที่กำหนด ก่อนนำไปใช้เลี้ยง

2.3.3 สารผสมล่วงหน้าหรือพรีมิกซ์ เป็นอาหารที่ประกอบด้วย วิตามิน แร่ธาตุและสารเสริมปลั๊กย่อยๆ ชนิดอื่นๆ เช่น ยาปฏิชีวนะ สารกระตุ้นการเจริญเติบโต โดยจะใช้ผสมลงในอาหารเลี้ยงสุกรในกรณีที่ซื้อวัตถุดิบมาผสมใช้เอง เพื่อให้ได้อาหารสำเร็จรูปที่มีธาตุอาหารครบถ้วนตามต้องการ

2.4 อาหารผสม เป็นการเลี้ยงอาหารที่ถูกหลักวิชาการ โดยที่ผู้เลี้ยงจะซื้อวัตถุดิบ เช่น รำ ปลายข้าว ข้าวโพด ปลาป่น กากถั่ว วิตามินและแร่ธาตุมาผสมใช้เอง โดยแบ่งเป็นสูตรต่างๆ ตามความต้องการของสุกรแต่ละขนาด แต่ละประเภท การใช้อาหารผสมเลี้ยงจะมีข้อดีที่หากสามารถหาวัตถุดิบได้ง่าย จะทำให้สามารถลดต้นทุนในการผลิตอาหารและได้อาหารที่ไม่ปลอมปน มีคุณภาพดีตามต้องการ

3. การจัดการฟาร์ม (พงศ์พิชาย สุคนธนิศย์. (2551)

3.1 การจัดการพ่อสุกร (Boar Management)

3.1.1 เมื่อสุกรที่จะนำมาเป็นพ่อพันธุ์ อายุ 5 เดือน ต้องแยกออกมาเลี้ยงต่างหากเพื่อควบคุมการเจริญเติบโต, ควบคุมน้ำหนัก

- 3.1.2 ฝึกให้สุกรที่แยกออกมาได้เห็นพฤติกรรมการผสมพันธุ์สุกรตัวอื่น ๆ
- 3.1.3 อายุ 8 เดือน เริ่มใช้งานพ่อสุกรได้ (ต้องใช้ให้เหมาะสม)
- 3.1.4 อายุ 8 เดือน - 1 ปี ควรใช้งานสัปดาห์ละ 1- 2 ครั้ง
- 3.1.5 อายุมากกว่า 1 ปี ควรใช้งานสัปดาห์ละ 3- 5 ครั้ง
- 3.1.6 ไม่ควรให้สุกรทำงานหนักเกินไป
- 3.1.7 อายุการใช้งานของพ่อสุกร มีประมาณ 2 ปีครึ่ง
- 3.1.8 อัตราส่วนของพ่อพันธุ์ต่อแม่พันธุ์ 1:15 ตัว (แบบผสมจริง)
- 3.1.9 อัตราส่วนของพ่อพันธุ์ต่อแม่พันธุ์ 1:60-100 ตัว (แบบผสมเทียม)
- 3.1.10 ต้องมีการตรวจเช็คน้ำเชื้อพ่อสุกรเป็นระยะเพื่อดูปริมาณความ

เข้มข้นของตัวสุกรว่ามีเท่าไร

3.1.11 เวลาในการผสมพันธุ์ ควรมีโอกาสเย็น อาจเป็นช่วงเช้า 6-8 โมง หรือตอนเย็น ตั้งแต่ 4 โมงเย็นเป็นต้นไป

3.1.12 การให้อาหารพ่อสุกร ควรให้ในปริมาณ 2 – 2.5 กิโลกรัม/ตัว/วัน

3.1.13 ให้อาหารกับพ่อสุกร โดยเฉพาะวัคซีนที่เป็นโรคสำคัญ

3.2 การจัดการสุกรแม่พันธุ์

3.2.1 สุกรสาวที่จะนำมาเป็นแม่พันธุ์ เมื่ออายุประมาณ 5 เดือน น้ำหนักตัว 80-90 กิโลกรัม ให้แยกออกมาเลี้ยงต่างหากเพื่อที่ที่ต้องทำการควบคุมน้ำหนัก อายุที่จะเริ่มใช้งานต้องไม่ต่ำกว่า 7 เดือน

3.2.2 ช่วงใกล้เป็นสัดจะมีการเพิ่มอาหาร ให้สุกร โดยเฉพาะอาหารที่ให้ค่าพลังงานเพื่อให้มีอัตราการตกไข่มากขึ้น โดยให้เป็นระยะเวลา 1-2 สัปดาห์ โดยให้ 3 กิโลกรัม/ตัว/วัน จากปกติ 2 กิโลกรัม ให้ก่อนเป็นสัด 1-2 สัปดาห์

3.2.3 อายุการใช้งานของแม่สุกรนั้น จะให้ลูก 5.5 คลอก/ตัว

3.2.4 สำหรับสุกรที่รอผสมพันธุ์ ต้องตรวจเช็คการเป็นสัดทุกวัน (เช้า - เย็น) สุกรที่รอผสมพันธุ์มักเลี้ยงรวมกัน

3.2.5 ผสมพันธุ์ในช่วงเวลาที่เหมาะสมคือวันที่ 2 ของการเป็นสัด

3.2.6 หลังจากผสมแล้วทำการแยกสุกร ไปอยู่ในคอกเดี่ยว ลดอาหารลงให้อยู่ในระดับปกติโดยประมาณ 1.8 - 2.2 กิโลกรัม เป็นเวลา 2 เดือนของการอู้มท้องและเพิ่มอาหารในเดือนที่ 3 จนถึงคลอด (เพิ่มครั้ง - 1 กิโลกรัม)

3.2.7 หลังจากผสมแล้ว ต้องตรวจเช็คการผสมติด โดยตรวจเมื่อใกล้กำหนดเป็นสัดอีกครั้ง

3.3 การจัดการสุกรขุน

3.3.1 สุกรนั้นอาจได้มาจากฟาร์มที่เราเลี้ยงหรือซื้อมาจากที่อื่นถ้าซื้อมาจากที่อื่น ควรดูแหล่งที่ซื้อว่ามีโรคระบาดหรือไม่

3.3.2 ต้องเตรียมโรงเรือนให้เรียบร้อยก่อนที่สุกรจะมาถึง

3.3.3 ทำความสะอาดคอกก่อนนำสุกรเข้าคอก 3 วัน ด้วยการฉีดยาฆ่าเชื้อ

3.3.4 เตรียมยาปฏิชีวนะให้พร้อม

3.3.5 ถ้านำมาจากข้างนอกต้องแยกคอกหรือนำเข้าคอกพักประมาณ 2 – 3 สัปดาห์ก่อนนำมารวมกับสุกรในฟาร์มและเมื่อนำเข้าคอกพักยังไม่ต้องให้น้ำทันที รอประมาณ 15 – 20 นาทีให้สุกรพักก่อนแล้วจึงให้น้ำอาจผสมยาปฏิชีวนะด้วยก็ได้

3.3.6 ขณะที่สุกรอยู่ในคอกพักถ้าเป็นพื้นซีเมนต์ทึบ แล้วต้องการจะให้สุกรถ่ายตรงไหนให้นำมูลสุกรไปวางไว้ตรงนั้นหรือถ้าต้องการให้กินอาหารตรงไหน ก็ให้โรยอาหารลงบนบริเวณนั้น

3.3.7 ถ้านำสุกรมาจากที่อื่นต้องถามเจ้าของฟาร์มที่นำสุกรมาว่าให้ยาหรือวัคซีนสุกรวัคซีนสำหรับสุกรขุนจะเป็นประเภท วัคซีนป้องกันอหิวาห์สุกร วัคซีนปากและเท้าเปื่อย (เน้นอหิวาห์สุกรมากกว่า)

3.3.8 ต้องคัดสุกรขนาดไล่เรียงกันให้อยู่ในคอกเดียวกัน

3.3.9 สังเกตว่าสุกรกินอาหารหรือไม่ มีอาการท้องเสียหรือเปล่า

3.3.10 ระยะสุกรขุนมีการจำกัดอาหาร 10-15% ของอาหารที่กินได้เต็มที่

สำหรับการพิจารณาตลาดสุกรในประเทศไทย โดยผู้ที่มีบทบาทในตลาดสุกรคือ พ่อค้าสุกร มี 3 ประเภทได้แก่ พ่อค้ารวบรวมสุกรพ่อค้าขายส่งสุกรชำแหละและพ่อค้าขายปลีกสุกรชำแหละ (สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2538 :116-120) พิจารณาดังนี้

1) พ่อค้ารวบรวมสุกรมิจิวิต เป็นพ่อค้าขายส่งที่มีความสำคัญในตลาดสุกร แต่เดิมเป็นพ่อค้าในท้องถิ่นจังหวัดต่างๆ ปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็นพ่อค้ารวบรวมและพ่อค้าขายส่งสุกรชำแหละในตลาด กทม. ทำหน้าที่รวบรวมสุกรจากฟาร์มใหญ่และฟาร์มบริษัทเพื่อนำส่งไปยังโรงฆ่ารอบๆ กทม. และนำสุกรไปยังเจียงขายปลีกในตลาดสดเขต กทม โดยขายให้พ่อค้าปลีก “เจียง” ในตลาดเพื่อจำหน่ายให้ผู้บริโภค พ่อค้ารวบรวมสุกรจะเป็นผู้รอบรู้เกี่ยวกับฟาร์มสุกรในแหล่งผลิตใหญ่ของประเทศและดำเนินธุรกิจรวบรวมสุกรมานาน ทราบจำนวนสุกรและราคาในแต่ละฟาร์ม และทราบจำนวนที่ขายให้ผู้ค้าปลีกเจียงในตลาด พ่อค้าในระดับนี้ต้องทราบคุณภาพสุกรหรือเปอร์เซ็นต์เนื้อ

แดงหรือซากสุกรในฟาร์มต่างๆ ทราบมูลค่าซากสุกรและสามารถทำการต่อรองราคาซื้อขายระหว่างฟาร์มต่างๆและตลาดขายปลีกได้เป็นอย่างดี พ่อค้ารวบรวมสุกรมีชีวิตในแหล่งผลิตใหญ่มีแหล่งละประมาณ 15-20 ราย เป็นการรวบรวมสุกรมีชีวิตจำนวนมาก 200 ตัวต่อเที่ยวที่ขนส่งมายังโรงฆ่าของกทม. บรรทุกรถสิบล้อขนาดใหญ่ พ่อค้ารวบรวมสุกรมีชีวิตที่มีบทบาทในตลาดสุกรในประเทศมักอยู่ในจังหวัดจังหวัดที่มีการผลิตและการซื้อขายสุกรมาก เพื่อส่งต่อไปจำหน่ายในภาคอื่นๆที่ขาดแคลนเนื้อสุกรเป็นต้นว่าภาคเหนือและตลาดใหญ่คือกรุงเทพฯ ยกตัวอย่างเช่น จังหวัดนครราชสีมา ผู้จับสุกรรายใหญ่จับส่งสุกรครั้งละมากๆ เพื่อส่งสุกรเข้ากรุงเทพฯและส่งไปจังหวัดเชียงใหม่ หรือตัวอย่างเช่น คนจับสุกรในจังหวัดสงขลา อำเภอหาดใหญ่หรือสุราษฎร์ธานี จำนวนคนจับสุกรมีมากเพราะหาดใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหญ่ของประเทศ จังหวัดแหล่งใหญ่ที่อื่นก็มีเช่น จังหวัดชลบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ที่มีการรวบรวมสุกรเพื่อส่งเข้ากรุงเทพฯ โดยที่จังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์จะส่งสุกรจำหน่ายภาคใต้เป็นสำคัญ ตลาดที่จะกล่าวถึงควรได้รับความสำคัญเพื่อพัฒนาศักยภาพให้เป็นจุดศูนย์กลางซื้อขายและตลาดกลางประมุลสุกรของประเทศ อย่างไรก็ตามพ่อค้ารวบรวมสุกรมีชีวิตท้องถิ่นขนาดรองลงมาจะมีจำนวนมากในตลาดจังหวัดต่างๆ เนื่องจากประเทศไทยยังมีผู้เลี้ยงสุกรรายย่อยแบบพื้นบ้านกระจายอยู่ทั่วไปในท้องถิ่นต่างๆ จึงมีช่องทางเปิดโอกาสให้มีพ่อค้าคนกลางเข้ามาทำธุรกิจนี้ได้ โดยทำหน้าที่เป็นผู้รวบรวมสุกร โดยตระเวนออกไปรับซื้อสุกรโดยตรงจากผู้เลี้ยงรายย่อยตามหมู่บ้าน โดยใช้รถบรรทุกขนาดเล็ก แล้วนำไปจำหน่ายให้พ่อค้าขายส่งสุกรในระดับท้องถิ่นอีกต่อหนึ่ง ถ้าไรที่พ่อค้ารวบรวมระดับท้องถิ่นทั้งสองขนาดการประกอบการได้รับค่าตอบแทนในการทำธุรกิจช่วงนี้คิดเฉลี่ยประมาณร้อยละ 2.5 ของราคาที่พ่อค้าขายปลีกสุกรชำแหละขายได้ โดยจำนวนพ่อค้ารวบรวมในแหล่งซื้อขายสุกรรายใหญ่หรือแหล่งซื้อขายรวบรวมสุกรจุดใหญ่มีประมาณ 25-30 จุด เช่น จังหวัดต่างๆรอบกรุงเทพฯ แหล่งตลาดใหญ่และแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละภาค ประมาณว่ารายใหญ่มีเกือบ 500 ราย ส่วนรายเล็กๆมีประมาณ 1,000-2,000 ราย

ในขณะ 2) พ่อค้าขายส่งสุกรชำแหละ เป็นพ่อค้าขายส่งที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการนำสุกรเข้าชำแหละในโรงฆ่าสุกรและขนย้ายซากสุกรไปยังเจียงตลาดขายปลีกต่อไป บางครั้งพ่อค้าขายส่งสุกรชำแหละจะเป็นเพียงผู้ค้าส่งที่รับซากสุกรไปยังเจียงตลาดขายปลีกเข้าประจำของตัวเองหรืออาจจะไปจับหมูที่ฟาร์มด้วย ขึ้นอยู่กับพ่อค้าขายส่งมีผู้รับซื้อหรือรู้จักกับเจียงในตลาดหรือไม่ ถ้ารู้จักจะเป็นผู้นำส่งถึงหน้าเจียงในตลาดสด แต่บางทีพ่อค้าขายส่งสุกรชำแหละจะทำหน้าที่ซื้อซากสุกรเพื่อไปส่งพ่อค้าขายปลีกหน้าโรงฆ่าเท่านั้น โดยพ่อค้าขายส่งสุกรชำแหละหรือเรียกตามภาษาชาวบ้านว่า “คนจับหมู” มีจำนวนมากกระจายอยู่ทั่วไป นับว่าเป็นพ่อค้าคนกลางที่มี

บทบาทสำคัญมากในระบบการตลาดสุกรเพราะเป็นผู้จำหน่ายส่งสุกรชำแหละที่ผ่านโรงฆ่าเทศบาล สุขาภิบาลหรือโรงฆ่าของเอกชน รวมทั้งเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ติดต่อซื้อสุกรมีชีวิตจากพ่อค้ารวบรวม ท้องถิ่นหรือจากฟาร์มผู้เลี้ยงที่กำลังพัฒนาและฟาร์มที่พัฒนา เพื่อนำมาเข้าโรงฆ่าเป็นสุกรชำแหละ และนำไปขายส่งต่อให้พ่อค้าปลีกสุกรชำแหละและโรงงานแปรรูปทำผลิตภัณฑ์สุกรต่อไป โดยปกติ พ่อค้าขายส่งสุกรชำแหละจะมีพ่อค้าปลีกสุกรชำแหละ (“เจียงหมู”ตามตลาดสดทั่วไป) อยู่ในสังกัด ถือว่าเป็นกลุ่มลูกค้าประจำที่มีจำนวนแน่นอนอยู่จำนวนหนึ่งไม่ปะปนหรือแย่งกัน พ่อค้าขายส่งสุกรชำแหละจะได้รับกำไรจากการทำธุรกิจขายส่งประมาณร้อยละ 6 ของราคาขายปลีกสุกรชำแหละ มีข้อสังเกตว่า พ่อค้าส่งสุกรชำแหละส่วนมากจะทำหน้าที่เป็นพ่อค้ารวบรวมสุกรมีชีวิตด้วย โดยเฉพาะในรายที่ติดต่อซื้อโดยตรงจากฟาร์มเลี้ยงสุกรขนาดใหญ่แบบกำลังพัฒนาหรือพัฒนาแล้ว จึงสามารถทำกำไรได้เพิ่มมากขึ้นอีกเท่าตัวจำนวนพ่อค้าขายส่งสุกรชำแหละในเขตกรุงเทพฯมี ประมาณ 100 ราย ทั้งประเทศมีประมาณ 800-1,000 ราย

ตลอดจน 3) พ่อค้าปลีกสุกรชำแหละ เป็นพ่อค้าที่มีเจียงในตลาดสดที่จำหน่ายให้ผู้บริโภค โดยได้รับซื้อซากสุกรชำแหละจากพ่อค้าขายส่งสุกรชำแหละและทำหน้าที่ตัดแต่งแบ่งแยกชิ้นส่วน ซากสุกรเพื่อจำหน่ายให้ผู้บริโภค พ่อค้าระดับนี้จะทราบวิธีตัดแต่งซากสุกร ทราบความต้องการของผู้บริโภคและตั้งราคาขายชิ้นส่วนต่างๆของเนื้อสุกร พ่อค้าขายปลีกจะทราบจำนวนซากสุกรที่จะขาย ในตลาดต่างๆในแต่ละวันและจะตั้งซื้อสุกรกับพ่อค้าขายส่งสุกรชำแหละทุกวันในตลาดสด กทม. มีตลาดสดขนาดใหญ่ประมาณ 150 ตลาด แต่ละตลาดมีเจียงประมาณ 10-20 เจียง แล้วแต่ขนาด ตลาดปริมาณจำหน่ายของเจียงแต่ละวันประมาณ 3-12 ตัวต่อวัน ขึ้นอยู่กับเทศกาลต่างๆ จำนวน พ่อค้าขายปลีกสุกรชำแหละตามเจียงในตลาดสดมีเกือบ 5,000 ราย กำไรของพ่อค้าขายปลีกเนื้อสุกร ก่อนข้างสูงคือ ร้อยละ 11 ของราคาขายปลีกสุกรชำแหละ

ภาพประกอบ 2 – 6 วิถีตลาดสุกรในประเทศไทย

2.6 แนวคิดการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สำหรับการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้น คณะผู้วิจัยได้ศึกษาโดยใช้แนวทางการเลี้ยงหมูหลุมเป็นแนวทางที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า โดยสามารถใช้แนวทางการเลี้ยงสุกรดังกล่าว ด้านการนำวัสดุพืชมาประยุกต์ใช้ในการเลี้ยงสุกร โดยการเลี้ยงหมูหลุมมีดังนี้

“หมูหลุม” เป็นภาษาชาวบ้านที่เรียกการเลี้ยงหมูแบบขุดหลุมลึก โดยมีวัสดุรองพื้นหลุมดั้งเดิมมาจากประเทศเกาหลีและญี่ปุ่น มีแนวคิดตามหลักการของ “เกษตรกรรมธรรมชาติ” ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เป็นการเกษตรที่ไม่เพียงแต่คำนึงถึงผลผลิตจากการเกษตรเท่านั้น แต่มีปรัชญาแนวคิดอยู่เบื้องหลังของการทำงาน เป็นการพัฒนารูปแบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความเป็นองค์รวมของระบบนิเวศน์ด้านการเกษตร วงจรชีวภาพห่วงโซ่อาหาร ดินพืช สัตว์ จุลินทรีย์ พลังธรรมชาติ หมุนเวียนจากพลังงานแสงแดด และน้ำ นำมาเป็นปัจจัยในการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน พืชที่ปลูกส่วนหนึ่งนำมาเลี้ยงสัตว์ สัตว์ถ่ายมูลออกมาก็นำปุ๋ยมูลสัตว์มาเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับดินเพื่อการปลูกพืช รวมถึงด้านเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น และการพึ่งพาตนเองในด้านการผลิตและการบริโภคขนาดเล็กลงและขนาดกลาง ที่เหมาะสมกับทรัพยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่น และวัฒนธรรมที่มีในชุมชน โดยมีเป้าหมายเชิงนโยบายอยู่ที่การพัฒนาชนบท การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน การอยู่ดีกินดีของคนชนบท และสุขภาพของประชากร นำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจนในที่สุด (แหล่งข้อมูลเข้าถึงได้โดย <http://gov.surinpoc.com>, สืบค้นวันที่ 14 มิ.ย.2554)

ประโยชน์การเลี้ยงหมูหลุม

1. ลดต้นทุนค่าอาหารได้ถึง 50-70 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากเน้นการใช้วัสดุคอกในท้องถิ่น และการใช้พืชผักนานาชนิด มาใช้เลี้ยงหมูเป็นหลัก
2. ลดภาระการเลี้ยงหมูของเกษตรกรเนื่องจากไม่ต้องทำความสะอาดพื้นคอก
3. ลดมลภาวะของเสียจากการเลี้ยงหมู “ไม่มีกลิ่นเหม็น ไม่มีแมลงวัน” ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมในชุมชน
4. ได้ปุ๋ยอินทรีย์ สำหรับการปลูกพืช

ขั้นตอนและวิธีการเลี้ยง

การสร้างโรงเรือนหุหม่ม

1. ควรสร้างบนที่ดอน น้ำท่วมไม่ถึง อากาศถ่ายเทได้สะดวก
2. สร้างโรงเรือนตามแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก
3. วัสดุการก่อสร้างโรงเรือน ควรเป็นวัสดุที่หาง่ายในท้องถิ่น ตั้งแต่โครงสร้างจนถึงหลังคา เช่น ไม้ไผ่ยูคา ฯ สำหรับทำเสาและโครงหลังคา ไม้ไผ่โครงไม้ไผ่ มุงหลังคาด้วยหญ้าคา แฝก จาก หรือกระเบื้อง
4. พื้นที่สร้างคอกคำนวณจาก จำนวนหมู 1 ตัวต่อพื้นที่ 1.2 ตารางเมตร
 - คอกขนาด 2X3 เมตร เลี้ยงได้ 5 ตัว
 - คอกขนาด 3X4 เมตร เลี้ยงหมูได้ 10 ตัว

ขั้นตอนการสร้างคอกหุหม่ม

1. ขุดดินออกในส่วนพื้นที่จะสร้างคอกลึก 75 เซนติเมตร
2. ใช้แผ่นไม้หรืออิฐบล็อก กั้นด้านข้างคอกเหนือขอบหลุมสูงประมาณ 1 ฟุต เพื่อกันดิน และฝนสาดลงในหลุม
3. ใส่วัสดุรองพื้นคอกลงไป ในหลุม ซึ่งประกอบด้วย

- ขี้เลื่อย หรือ แกลบ	100	ส่วน
- ดินส่วนที่ขุดออก หรือ ปุ๋ยคอก	10	ส่วน
- เกลือ	0.3-0.5	ส่วน
- รำละเอียด	1	ส่วน

แบ่งความลึกของหลุมเป็น 3 ส่วน แต่ละส่วนมีความลึกประมาณ 25 เซนติเมตร ในแต่ละชั้นให้เริ่มต้นจากการใส่แกลบหรือขี้เลื่อยลงไปก่อน ให้มีความสูงประมาณ 25 เซนติเมตร ตามด้วยดินที่ขุดหรือปุ๋ยคอก โรยทับด้วยรำละเอียด และเกลือ จากนั้นรดด้วยน้ำหมักชีวภาพให้มีความชื้นพอหมาด ๆ (ความชื้นประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์) ถ้าจะให้ผลดีต่อประสิทธิภาพการย่อยสลาย วัสดุรองพื้นคอก ควร โรยดินที่มีเชื้อราขาวบาง ๆ (เชื้อไตรโคเดอร์มา) ในแต่ละชั้น ทำจนครบ 3

ชั้น ในชั้นสุดท้าย ให้เกลบหรือจี๋เลื่อยสูงเพียง 20 เซนติเมตร เพราะชั้นบนสุดโรยเกลบปิดหน้า หน้า 1 ฝ่ามือ ทิ้งไว้ประมาณ 7 วัน จึงนำหมูมาเลี้ยง

พันธุ์สุกร

ควรใช้สุกร 3 สายเลือดจากฟาร์มที่เชื่อถือได้ และคัดสายพันธุ์มาสำหรับการเลี้ยงแบบปล่อย ได้ดีลูกสุกรขุนหย่านมแล้ว อายุประมาณ 1 ½ เดือน น้ำหนักประมาณ 15-20 กิโลกรัม

การจัดการเลี้ยงดู

1. การนำลูกหมู ควรมีน้ำหนัก ตั้งแต่ 15-20 กิโลกรัม
2. ในช่วงเดือนแรกให้ใช้อาหารเม็ดหมูอ่อนก่อนหลังจากนั้นค่อยเปลี่ยนเป็นอาหารผสมพวกรำปลายข้าว และผสมพืชหมัก เศษผักหรือผักต่าง ๆ ในท้องถิ่น
3. น้ำดื่มใช้น้ำหมักสมุนไพร, น้ำหมักผลไม้, อัตราร 2 ซ้อน โต้ะต่อน้ำ 10 ลิตร
4. ใช้น้ำหมักชีวภาพรดพื้นคอก สัปดาห์ละครั้งเพื่อช่วยลดกลิ่น
5. หากจี๋เลื่อยหรือเกลบภายในหลุมขุบตัวลง ให้เติมเข้าไปใหม่จนเสมอปากหลุม

การให้อาหาร ในช่วงหมูเล็ก(หลังจากหย่านมจนถึงน้ำหนัก 30 กิโลกรัม) จะใช้อาหารเม็ดของอาหารหมูอ่อน หรืออาจจะผสมอาหารหมูเล็กเอง(อาหารชั้น) ซึ่งประกอบด้วยรำอ่อน ปลายข้าว กากถั่วเหลืองและปลาป่น หรือใช้น้ำปลาหมักหรือน้ำหอยเชอร์รี่หมักแทนปลาป่นก็ได้ โดยนำไปผสมกับอาหารชั้นในตอนที่จะให้หมูกินอาหาร เมื่อหมูน้ำหนัก 30 กิโลกรัมขึ้นไป จะให้รำ ปลายข้าว ผสมกับพืชหมัก ซึ่งพืชหมักคือ การนำเอาผักต่าง ๆ ต้มกล้วย ต้นถั่วเขียว กระจงดิน หรือหญ้าขน หญ้าเนเปียร์ มาหมักเป็นเวลา 7 วัน และผสมกับปลาหมัก หรือหอยเชอร์รี่หมักเพื่อเป็นแหล่งโปรตีน และแร่ธาตุให้กับหมู แทนปลาป่น ด้านน้ำดื่มจะใช้สมุนไพรชนิดต่าง ๆ มาหมัก เพื่อให้หมูกินตลอดเวลา การทำน้ำหมักชีวภาพจะทำมาจากส่วนผสม บอระเพ็ด ตะโกส้ม สาบเสือ ตะไคร้หอม และมะกรูด ช่วยดับกลิ่น และช่วยบำรุงสุขภาพของหมู จะมีการรดน้ำหมัก และกลบปุ๋ยคอก อาทิตย์ละ 1 ครั้ง

การเลี้ยงหมู 1 ชุด(5ตัว) จะให้ปุ๋ยประมาณ 2,500 กิโลกรัม ทำให้เกษตรกรมีปุ๋ยคอกไปใส่ นาข้าวการเลี้ยงหมูชีวภาพจะใช้เวลาเลี้ยงประมาณ 4 เดือน – 4 เดือนครึ่ง ได้น้ำหนักประมาณ 80-100 กิโลกรัม

วิธีการทำอาหารหมักหมูหลุม

1. ใช้เศษผัก หรือหญ้า นำมาสับให้เป็นชิ้นเล็ก ๆ
2. ผสมกับน้ำตาลทรายแดง โดยใช้อัตราส่วน น้ำตาล 1 กิโลกรัมต่อผัก หรือหญ้าสับ 20 กิโลกรัม และเกลือ 100 กรัม หรือ 1 ชีด คลุกเคล้าให้ เข้ากันดี หรือจะใช้กากน้ำตาลแทนน้ำตาลทรายแดงก็ได้ แต่ต้องปรับลดสัดส่วนของผักหรือหญ้างาลง โดยใช้กากน้ำตาล 1 กิโลกรัมต่อผัก หรือหญ้าสับ 10 กิโลกรัม ส่วนเกลือใช้ 50 กรัม หรือครึ่งชีด
3. ใส่ในถังหมัก (อย่าใส่ให้เต็มถัง ให้ใส่ 3 ใน 4 ส่วน) ปิดด้วยกระดาษ หรือถุงปุ๋ยที่อากาศถ่ายเทได้ หมักทิ้งไว้ในที่ร่ม 7 วัน (ช่วงหน้าร้อนอาจหมักเพียง 5 วัน)

การนำอาหารหมักมาใช้เลี้ยงหมู

การนำอาหารหมัก โดยเฉพาะพืชหมัก ซึ่งเป็นอาหารเชื้อใยที่ตามปกติหมูจะย่อยได้น้อย แต่การนำมาหมักจะช่วยให้หมูใช้ประโยชน์จากพืชหมักได้มากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการนำไปใช้เลี้ยงหมูควรคำนึงถึงอายุของหมูด้วย โดยมีหลักการใช้อาหารหมัก ดังนี้

- หมูรุ่น (น้ำหนัก 30-60 กิโลกรัม) ใช้อาหารผสม 2 ส่วน ผสมอาหารหมัก 1 ส่วน ให้กินวันละ 2-3 กิโลกรัม ต่อวัน
- หมูขุน (น้ำหนัก 60-100 กิโลกรัม) ใช้อาหารผสม 1 ส่วน ผสมอาหารหมัก 1 ส่วน ให้กินวันละ 4-6 กิโลกรัม ต่อวัน
- แม่หมูอู้มท้อง ใช้อาหารผสม 1 ส่วน ผสมอาหารหมัก 2 ส่วน ให้กินวันละ 3-4 กิโลกรัม ต่อวัน

*หมายเหตุ : อาหารผสม เป็นการใช้อาหารผสมกับปลายข้าว ในสัดส่วน 2:1 หรือเป็นอาหารข้นก็ได้ ในกรณีที่อาหารผสมเป็นรำอ่อนกับปลายข้าว ควรมีการเสริมปลาหมัก หรือหอยเชอร์รี่หมัก เพื่อเป็นการเสริมแหล่งโปรตีนให้กับหมู จะช่วยให้หมูโตเร็วขึ้น

การทำน้ำหมักสมุนไพร

น้ำหมักสมุนไพรที่นำมาผสมในน้ำดื่ม จะช่วยลดกลิ่นมูลของหมูได้เป็นอย่างดี โดยทำให้การเลี้ยงหมู ไม่มีกลิ่นเหม็น และไม่มีแมลงวัน

วิธีการทำ

1. ใช้สมุนไพร เช่น ตะไคร้ ใบมะกรูด ข่า ขมิ้น บอระเพ็ด และใบเตย นำสมุนไพรทั้งหมดมาสับเป็นชิ้นเล็ก ๆ
2. นำสมุนไพร 1 กิโลกรัม ผสมกับน้ำตาลทรายแดง 1 กิโลกรัม หมักใส่ในถังพลาสติกหรือไหปิดด้วยกระดาษ หมักทิ้งไว้อย่างน้อย 1 เดือน

การนำมาใช้

ใช้น้ำหมักสมุนไพร 2 ช้อนโต๊ะ ผสมน้ำสะอาด 10 ลิตร นอกจากนี้ยังสามารถนำไปรดพื้นคอกเพื่อลดกลิ่น โดยใช้ น้ำหมักสมุนไพร 3-4 ช้อนโต๊ะ ต่อน้ำ 20 ลิตร

2.7 พื้นที่เลี้ยงสุกรใน จังหวัดนครปฐม

การเลี้ยงสุกรเป็นอาชีพทางเกษตรกรรมที่มีอยู่ในประเทศไทยมาเป็นเวลานานเพราะเป็นสินค้าเกษตรพื้นฐานเพื่อการบริโภคโดยทั่วไป การเลี้ยงสุกรมีอยู่ในเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศ ปริมาณการผลิตสุกรทั่วประเทศตามตัวเลขที่เป็นทางการของกรมปศุสัตว์จำนวนทั้งสิ้น ประมาณ 6.3 ล้านตัวในปี 2552 (ตัวเลขของสมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติแสดงปริมาณการผลิตสุกรของไทยในปี 2552 ที่ประมาณ 10.5 ล้านตัว) มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งสิ้นกว่า 260,000 ครัวเรือน ซึ่งส่วนใหญ่เกือบร้อยละ 80 เป็นการเลี้ยงในครัวเรือน ที่เหลือเป็นการเลี้ยงแบบฟาร์ม โดยภาคกลางเป็นเขตที่มีการเลี้ยงสุกรมากที่สุดถึงกว่าร้อยละ 60 ของปริมาณการผลิตทั่วประเทศ ในขณะที่จำนวนครัวเรือนเกษตรกรผู้เลี้ยงมีสัดส่วนน้อยที่สุดคือเพียงประมาณ ร้อยละ 10 แสดงให้เห็นว่าการเลี้ยงสุกรในเขตภาคกลางมีลักษณะเป็นการเลี้ยงแบบ อุตสาหกรรมมากกว่าภาคอื่นๆซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงเพื่อบริโภคภายในท้อง ถิ่น/จังหวัดของตนเองเป็นหลัก จากตัวเลขแสดงกำลังการผลิตสุกรและจำนวนผู้เลี้ยงสุกรเพื่อการค้าระหว่างปี 2543-2553 ของสมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีปริมาณการผลิตและ จำนวนผู้ผลิตสุกรเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเกือบทุกปี และจากตัวเลขแสดงปริมาณการผลิตสุกรแยกเป็นรายจังหวัดในปี 2552 พบว่าจังหวัดราชบุรีและนครปฐมมีปริมาณการผลิตสูงเป็นอันดับ 1 และ 2 ของภาคกลาง และ เป็นอันดับ 2 และ 3 ของประเทศรองจากจังหวัดชลบุรี โดยมีสัดส่วนร้อยละ 14.4 และ 8.6 ตามลำดับ (อันดับหนึ่งร้อยละ 14.9) ปัจจุบันการผลิตสุกรของไทยยังคงเป็นไปเพื่อการบริโภคภายในประเทศเป็นหลักถึง กว่าร้อยละ 95 โดยส่วนใหญ่เป็นการบริโภคเนื้อสุกรสด ส่วนการบริโภคผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสุกร อาทิ ลูกชิ้น กุนเชียง หมูแผ่น หมูหยอง หมูทุบ แหนม ไส้กรอก แฮม เบคอน แม้จะยังมีปริมาณไม่มากนักในปัจจุบันแต่ก็

มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ การบริโภคเนื้อสุกรของคนไทยในปี 2552 เฉลี่ยอยู่ที่ 14.85 กิโลกรัม/คน/ปี เพิ่มขึ้นจากปี 2551 ถึงประมาณร้อยละ 30 สำหรับการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศยังมีปริมาณค่อนข้างน้อยมากเมื่อ เทียบกับการส่งออกผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ชนิดอื่น โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกและประมง โดยหากพิจารณาถึงอุตสาหกรรมต้นน้ำ ได้แก่ ฟาร์มเลี้ยงสุกรและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ อาหารสัตว์ เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงสุกร ลักษณะของฟาร์มสุกรสามารถจำแนกออกได้ 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มฟาร์มขุนซึ่งมีหลายขนาดโดยใช้จำนวนสุกรแม่ที่เลี้ยงเป็นเกณฑ์ในการแบ่งขนาดของฟาร์ม คือ ฟาร์มรายย่อย (ขนาดไม่เกิน 50 แม่) ฟาร์มขนาดเล็ก(50-500 แม่) ฟาร์มขนาดกลาง(500-5,000 แม่) และฟาร์มขนาดใหญ่ (มากกว่า 5,000 แม่ขึ้นไป) 2) กลุ่มสหกรณ์ซึ่งมีทั้งขนาดกลางและขนาดเล็กมารวมกลุ่มกันเพื่อหวังความอยู่รอดในการเลี้ยง และ 3) กลุ่มลูกเล้า คือ เกษตรกรที่รับจ้างเลี้ยงสุกร (Contract) ให้กับบริษัท และพิจารณาอุตสาหกรรมกลางน้ำ ได้แก่ ธุรกิจค้าส่ง โรงฆ่า โรงชำแหละและตัดแต่งชิ้นส่วน อีกทั้งอุตสาหกรรมปลายน้ำ ได้แก่ โรงงานแปรรูป (ซึ่งในนครปฐมและราชบุรีมีอยู่ประมาณ 35 โรง) และ ธุรกิจค้าปลีก อาทิ ตลาดสด ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านสะดวกซื้อ ร้านขายของชำ โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร สำหรับการแปรรูปผลิตภัณฑ์สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ (1) การแปรรูปขั้นต้น เป็นการนำเนื้อสุกรผ่านความร้อนเพื่อให้เป็นเนื้อสุกรสุกแล้วจึงส่งออกยัง ต่างประเทศ เช่น ประเทศญี่ปุ่น ฮองกง และสิงคโปร์ เป็นต้น และ (2) การแปรรูปขั้นสูง เป็นการเพิ่มมูลค่าเนื้อสุกรด้วยการแปรรูปเป็นสินค้าเพื่อการบริโภคชนิดอื่น ๆ เช่น ลูกชิ้น หมูแฮม กุนเชียง หมูแผ่น หมูหยอง หมูทุบ ไส้กรอก แฮม เบคอน เป็นต้น

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นรินทร์ เชนงนรินทร์ (2552) ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตทางเทคนิคปรากฏว่า พื้นที่ที่ใช้เลี้ยงสุกรให้ประสิทธิภาพทางเทคนิคสูงที่สุด รองลงมาเป็นปริมาณพันธุ์สุกร จำนวนแรงงานคนและปริมาณอาหาร ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจปรากฏว่าการใช้ปัจจัยการผลิตทุกชนิดยังมีประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจไม่เพียงพอและเพื่อให้ประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจสูงขึ้น เกษตรกรควรเพิ่มพื้นที่ที่ใช้เลี้ยงสุกร เพิ่มปริมาณพันธุ์สุกร เพิ่มจำนวนแรงงานคนและลดปริมาณอาหารที่ใช้เลี้ยงสุกร จากการศึกษาต้นทุนการทำฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐมของปีการผลิต2551 พบว่า ฟาร์มพ่อแม่พันธุ์ผลิตลูกสุกรเพื่อเลี้ยงเป็นหมูขุนขายในกรณีที่ใช้เนื้อเชื้อแทนพ่อพันธุ์ในการผสมพันธุ์ มีต้นทุนการผลิตสุกรทั้งหมดเท่ากับ 100,604.81 บาท/ฟาร์ม/รุ่น ฟาร์มสุกรขุนโดยซื้อลูกสุกรจากฟาร์มอื่น มีต้นทุนการผลิตสุกรทั้งหมดเท่ากับ

153,766.25 บาท/ฟาร์ม/รุ่น ซึ่งทั้งสองกรณีมีค่าอาหารเป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด รองลงมาเป็นค่าแรงงานในการเลี้ยงสุกร

บัณฑิต สุขจันทร์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เฉลี่ยทั้ง 5 หน่วย เป็นผลจากการนำชุดกิจกรรมไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปรากฏว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐานที่ตั้งไว้

2. นักเรียนที่เรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 5 หน่วย นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายการพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ทุกด้าน โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การมีส่วนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามแนวทาง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดีขึ้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

สุรางค์พิมล สายโรจน์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของประชาชน : กรณี ศึกษาชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ประชาชนในชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นอย่างดี

2. ประชาชนในชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 สามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชุมชนได้อย่างเหมาะสม โดยสามารถนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ภายในชุมชนก่อให้เกิดประโยชน์ที่ยั่งยืนในอนาคตได้ และมีการทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้นำในชุมชนกับสมาชิกในชุมชนถึงประเด็นการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด ไม่ฟุ้งเฟ้อ ประกอบกับการแสดงออกทางด้านจิตสำนึกของสมาชิกในชุมชนที่มีความสามัคคีในรูปหมู่คณะนำหนึ่งใจเดียว

3. ประชาชนในชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 สามารถยื่นหยัดอยู่ได้ด้วยตนเองทั้งในด้านเศรษฐกิจและวิถีชีวิต

ศิณีย์ สังข์รัมย์ (2542) ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบต่อผลผลิตและการค้าสุกร ในการศึกษาต้นทุนการผลิตสุกรนั้นใช้ข้อมูลต้นทุนการผลิตสุกรจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรมาทำการวิเคราะห์ โดยผลการศึกษาพบว่า ซึ่งต้นทุนส่วนใหญ่เป็นต้นทุนแปรผัน ร้อยละ 93 ซึ่งต้นทุนค่าอาหารในการเลี้ยงมีสัดส่วนสูงที่สุด ส่วนใหญ่นั้นเกษตรกรจะใช้ปลายข้าวร้อยละ 45.84 ข้าวร้อยละ 33.0 เป็นอาหารในการเลี้ยงสุกร

Dhuyvetter, Kavin C.; Tokach, Mike D.; & Dritz, Steve S. (2007) ได้ศึกษาเรื่องการลงทุนและผลตอบแทนในการเลี้ยงลูกสุกร ในด้านต้นทุนการผลิต พบว่าต้นทุนประกอบไปด้วยค่าอาหาร ได้แก่ ธัญพืช โปรีตินและอื่นๆ ค่าอาหารสำเร็จรูป ค่าแรงงาน ค่ายารักษาโรค ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าขนส่ง ค่ารักษาโรงเรือนและอุปกรณ์ ค่าเสื่อมราคาโรงเรือนและอุปกรณ์ ต้นทุนส่วนในระยะลูกสุกรนั้น ค่าอาหารมีสัดส่วนสูงที่สุด โดยข้าวฟ่างมีค่าใช้จ่ายสูงที่สุดและถั่วเหลืองมีค่าใช้จ่ายรองลงมา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตและต้นทุนการผลิตเลี้ยงสุกร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพโดยทั่วไปของการเลี้ยงสุกร โดยใช้ความพอเพียงจากอาหารธัญพืชในท้องถิ่นในการเลี้ยงสุกรในจังหวัดนครปฐม และเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของต้นทุนการผลิตเลี้ยงสุกรจากอาหารธัญพืชในท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐมที่ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับวิธีการดำเนินงานวิจัย คณะผู้วิจัยสามารถกำหนดตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงาน

3.1 ประชากร

สำหรับประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดนครปฐม ที่มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการเลี้ยงสุกรในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ด้วยการใช้อาหารธัญพืชในท้องถิ่นทดแทนอาหารสำเร็จรูป จำนวน 30 ครัวเรือน

3.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรรายย่อยในจังหวัด นครปฐม ที่มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการเลี้ยงสุกรจำนวน 30 ราย โดยการ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Specific Random) ซึ่งเป็นเกษตรกรในพื้นที่ที่เลี้ยงสุกรด้วย แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตอำเภอเมืองและอำเภอกำแพงแสน มีรายชื่อดังนี้

1. นายฉลวย อินทร์ไย บ้านเลขที่ 84 ม.1 ต.สระสีมุ่ม อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
2. นายสมรัก บู่สาดี บ้านเลขที่ 54 ม.2 ต.ทุ่งขวาง อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
3. นายสราวุฒิ กุคาสา บ้านเลขที่ 65 ม.1 ต.ห้วยหมอนทอง อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
4. นางสาว รอดชื่น บ้านเลขที่ 104 ม.1 ต.สระสีมุ่ม อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
5. นางสาวชุตติภักดิ์ เพิ่มชื่น บ้านเลขที่ 34 ม.1 ต.สระสีมุ่ม อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
6. นายพันธ์ศักดิ์ หาญสิงห์ บ้านเลขที่ 402 ม.9 ต.สระสีมุ่ม อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
7. นายประเสริฐ เส็งสุข บ้านเลขที่ 59 ม.2 ต.ทุ่งขวาง อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
8. นายดำรงค์ สุศิริรัตน์ บ้านเลขที่ 113 ม.3 ต.สระสีมุ่ม อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
9. นายวสันต์ เหล่าอารีย์ บ้านเลขที่ 29/1 ม.5 ต.รางพิกุล อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
10. นายพงษ์ศักดิ์ ชมภูพงส์ บ้านเลขที่ 167 ม.1 ต.สระสีมุ่ม อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
11. นางสาวกัญญรัตน์ บ้านเลขที่ 25 ม.1 ต.รางพิกุล อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
12. นายแสงชัย พาสนาวุฒิพงษ์ บ้านเลขที่ 17 ม.1 ต.รางพิกุล อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
13. นายเจริญ ทรงศร บ้านเลขที่ 37 ม.10 ต.ทุ่งขวาง อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม
14. นายทนงค์ เต็นลือ บ้านเลขที่ 29/1 ม.7 ต.ดอนยายหอม อ.เมือง จ.นครปฐม
15. นางรัศมี แนนงเหยม บ้านเลขที่ 32 ม.7 ต.ดอนยายหอม อ.เมือง จ.นครปฐม
16. นางวันดี ศรีมาไซร บ้านเลขที่ 27 ม.7 ต.ดอนยายหอม อ.เมือง จ.นครปฐม
17. นางวิเชียร เกิดเขาย้อย บ้านเลขที่ 13 ม.7 ต.ดอนยายหอม อ.เมือง จ.นครปฐม
18. นางทองสุข คงอ่อน บ้านเลขที่ 50 ม.7 ต.ดอนยายหอม อ.เมือง จ.นครปฐม
19. นางสาวกิตติยา เกิดปิ่น บ้านเลขที่ 123 ม.7 ต.ดอนยายหอม อ.เมือง จ.นครปฐม
20. นางทองใบ ตี้นงนุช บ้านเลขที่ 111 ม.7 ต.ดอนยายหอม อ.เมือง จ.นครปฐม

และกลุ่มตัวอย่างอีก 10 รายชื่อไม่ประสงค์ออกนาม

3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

- 1) ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย
- 2) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ส่วนใหญ่เป็นแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด (Opened-ended Questionnaire)
- 3) แบบสัมภาษณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประยุกต์มาจากแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างที่กำหนดแนวทางการถามไว้ล่วงหน้า เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษา
- 4) นำแบบสัมภาษณ์ ที่ได้รับกลับมาตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้อง
- 5) นำแบบสัมภาษณ์มาจัดกลุ่มคำตอบ coding เพื่อรวบรวมประเด็นคำตอบต่างๆ จากกลุ่มตัวอย่าง

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตและต้นทุนการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

นายธีระวัฒน์ จันทิก หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ลักษณะข้อมูลพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร

1.1 สภาพทั่วไปของเกษตรกร

หัวหน้าครัวเรือน (นาย/นาง/นางสาว).....อายุ.....ปี.....
บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ชื่อหมู่บ้าน..... ตำบล.....
อำเภอ..... จังหวัดนครปฐม การศึกษา.....
สถานภาพ..... ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรของหัวหน้าครัวเรือน.....ปี

1.2 ท่านสังกัดสถาบันเกษตรกรใด

- () เป็นสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรจังหวัดนครปฐม
 () เป็นสมาชิกสหกรณ์.....
 () เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร.....
 () ไม่สังกัดสถาบันใด

1.3 อาชีพหลัก

- () เลี้ยงสุกร เหตุผลที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร.....
 () เกษตรกร (ระบุประเภท).....
 () รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 () ค้าขาย
 () รับจ้าง
 () อื่นๆ.....

1.4 อาชีพสำรอง

- () เลี้ยงสุกร เหตุผลที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร.....
 () เกษตรกร (ระบุประเภท).....
 () รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 () ค้าขาย
 () รับจ้าง
 () อื่นๆ.....

1.5 ลักษณะการเลี้ยงสุกรของท่าน

- () เลี้ยงแบบเป็นเจ้าของกิจการเอง โดยให้อาหารสำเร็จรูป
 (หัวอาหาร) เป็นหลัก
 () เลี้ยงแบบเป็นเจ้าของกิจการเอง โดยให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับ
 อาหารธัญพืชในท้องถิ่น
 () เลี้ยงแบบมีสัญญาผูกพันกับบริษัท โดยให้อาหารสำเร็จรูป
 (หัวอาหาร) เป็นหลัก
 () เลี้ยงแบบมีสัญญาผูกพันกับบริษัท โดยให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับ
 อาหารธัญพืชในท้องถิ่น
 () รับจ้างเลี้ยง โดยให้อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) เป็นหลัก

- () รับจ้างเลี้ยง โดยให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับอาหารธัญพืชใน
ท้องถิ่น

1.6 เงินทุนสำหรับการประกอบอาชีพเลี้ยงสุกรมาจากแหล่งใด

- () ทุนของตนเอง
- () กู้เงินจาก ธ.ก.ส จำนวนเงินที่กู้..... บาท
ดอกเบี้ยร้อยละ..... ต่อปี
- () กู้เงินจากสหกรณ์ จำนวนเงินที่กู้..... บาท
ดอกเบี้ยร้อยละ..... ต่อปี
- () กู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ จำนวนเงินที่กู้..... บาท
ดอกเบี้ยร้อยละ..... ต่อปี
- () อื่นๆ จำนวนเงินที่กู้.....บาท
ดอกเบี้ยร้อยละ..... ต่อปี

2. ท่านมีความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไร

.....

.....

.....

3. ท่านมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพ (เกษตรกรรม ปศุสัตว์ ประมง) โดยยึด
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไร

.....

.....

All rights reserved

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร

4.1 ลักษณะการใช้พื้นที่ของเกษตรกรในการเลี้ยงสุกรในรุ่นที่ผ่านมา

- () ที่ดินของตนเอง
 () ที่ดินเช่า
 () ที่ดินทั้งของตนเองและเช่า
 () อื่นๆ

4.2 ที่ผ่านมามีปริมาณการผลิตสุกรของท่านมีลักษณะเป็นอย่างไร

- ระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรตั้งแต่เริ่มเลี้ยงจนส่งขาย(เดือน)
 จำนวนสุกรขุนที่เริ่มเลี้ยง(ตัว)
 จำนวนสุกรขุนที่ส่งออกตลาด(ตัว)
 น้ำหนักโดยเฉลี่ยที่ส่งออกตลาด(กก./ตัว)
 ราคาที่ขาย(กก./บาท)

5. ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกร

5.1 ค่าพันธุ์สัตว์

- การเลี้ยงสุกรของท่านมีแม่พันธุ์.....ตัว
 ท่านใช้แม่พันธุ์ในการผสมพันธุ์ในรุ่นที่ผ่านมา แม่พันธุ์.....ตัว
 ท่านใช้น้ำเชื้อในการผสมพันธุ์แม่พันธุ์ 1 ตัว ในรุ่นที่ผ่านมาโดยเฉลี่ย
 จำนวน.....ครั้ง
 ค่าน้ำเชื้อที่ใช้ผสมพันธุ์แม่พันธุ์ 1 ตัว ในรุ่นที่ผ่านมาโดยเฉลี่ย
 จำนวน.....บาท/ครั้ง
 จำนวนรุ่นที่เลี้ยงใน 1 ปี.....รุ่น

All rights reserved

5.2 ค่าอาหาร

ในการเลี้ยงสุกรของท่านมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหาร อาทิ อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลาขี้ขาว ไร่ข้าว และอาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่น จำนวนเท่าไร

ส่วนใหญ่ของท่านให้อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลาขี้ขาว ไร่ข้าว สำหรับเลี้ยงสุกรชนิดใดมากที่สุด

อันดับ 1.....

อันดับ 2.....

อันดับ 3.....

โดยรวมแล้วค่าอาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลาขี้ขาว ไร่ข้าว.....บาทต่อเดือน

ส่วนใหญ่ให้อาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่นสำหรับเลี้ยงสุกรชนิดใดมากที่สุด

อันดับ 1.....

อันดับ 2.....

อันดับ 3.....

โดยรวมแล้วค่าอาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่น.....บาทต่อเดือน

5.3 ค่ายารักษาโรค

ในการเลี้ยงสุกรของท่านมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่ายารักษาโรค อาทิ อหิวาต์ ยาถ่ายพยาธิ ยาปฏิชีวนะอื่นๆ จำนวนเท่าไร อย่างไร

.....
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

5.4 ค่าแรงงานในการทำเลี้ยงสุกร

ในการเลี้ยงสุกรของท่านมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าแรงงานในการทำเลี้ยงสุกร จำนวนเท่าไร อย่างไร

.....
All rights reserved
.....

5.5 ค่าน้ำและค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ในการเลี้ยงสุกรของท่านมี ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ใน การเลี้ยงสุกร เฉลี่ยทั้งหมดเป็นรายเดือน จำนวนเงินเท่าไร อย่างไร

.....

.....

6. เปรียบเทียบความคุ้มค่าของต้นทุนระหว่างการผลิตแบบอาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลายข้าว รำข้าว กับให้อาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่น (การผลิตแบบใดดีกว่ากันหรือประหยัดต้นทุนดีกว่ากัน)

.....

.....

7. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

.....

.....

3.5 การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรจังหวัดนครปฐม ในอำเภอเมือง และอำเภอกำแพงแสน ที่คณะผู้วิจัยเข้า สัมภาษณ์เบื้องต้นแล้วเห็นว่ามีความต้องการเลี้ยงสุกรที่มีการประยุกต์แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่กำหนดตามวัตถุประสงค์ไว้แล้ว รวมถึงข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการทั้งที่เป็นหนังสือหรือตำรา วารสาร เอกสารที่ทางราชการจัดทำขึ้น วิทยานิพนธ์ รายการการวิจัย ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์และสถานที่ต่างๆ ดังนี้ เช่น สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หอสมุดสภาวิจัยแห่งชาติ ศูนย์สารสนเทศ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงพาณิชย์และกรมปศุสัตว์ สำหรับการจัดกระทำข้อมูล มีดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์
2. นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์มาแปลงค่าให้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณแล้วทำการบันทึกในตารางบันทึกข้อมูล (Coding table)
3. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
4. จัดทำรายงานผลการวิจัย

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมมาได้มาวิเคราะห์เพื่ออธิบายให้ทราบถึงสภาพ โดยทั่วไปของการเลี้ยงสุกรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 125)

1. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร

$$P = \left[\frac{f}{N} \right] \times 100$$

เมื่อ

P แทน ค่าสถิติร้อยละ

f แทน ความถี่ของข้อมูล

N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ

\bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$$\sum x^2$$

แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n

แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.7 ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงาน

1. ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงาน

ระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี - เดือน

เวลาเริ่มต้น 1 ตุลาคม 2553 เวลาสิ้นสุดโครงการวิจัย 30 กันยายน 2554

ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน (เดือน)											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	<p>ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนและออกแบบงานวิจัย</p> <p>1 การแบ่งสัดส่วนงานรับผิดชอบให้กับนักวิจัย</p> <p>2 ชี้แจงงานวิจัยผู้ช่วยนักวิจัยภาคสนาม</p> <p>3 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง</p> <p>4 การสร้างเครื่องมือวิจัยครั้งที่ 1 ได้แก่ แบบสอบถาม</p> <p>5 Pre-test เครื่องมือวิจัย</p> <p>6 สร้างเครื่องมือวิจัยครั้งที่ 2 (การปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์มากขึ้น)</p>												
2	<p>ขั้นตอนที่ 2 การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (ภาคสนาม)</p> <p>1 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>2 จ้างเหมาปฏิบัติการวิจัยภาคสนาม</p> <p>3 การส่งข้อมูลภาคสนามให้กับนักวิจัย</p>												
3	<p>ขั้นตอนที่ 3 การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ</p> <p>ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลปฐมภูมิและ</p>												
4	ทุติยภูมิ												
5	ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล												
6	ขั้นตอนที่ 6 การจัดทำบทวิจัยเบื้องต้น												
7	ขั้นตอนที่ 7 จัดทำงานวิจัยฉบับสมบูรณ์												

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้องค์การผลิตภัณฑ์และต้นทุนการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้จำนวน 30 ตัวอย่าง แล้วมาทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ โดยผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอในรูปตารางแจกแจงความถี่ จำนวน ร้อยละ ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพ ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรของหัวหน้าครัวเรือน รายได้ส่วนตัวต่อเดือน รายได้ครอบครัวต่อเดือน การสังกัดสถาบันเกษตรกร อาชีพหลัก อาชีพรอง ลักษณะการเลี้ยงสุกร และแหล่งเงินทุนสำหรับการประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้องค์การผลิตภัณฑ์และข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร นำเสนอในรูปตารางแจกแจงความถี่ จำนวน ร้อยละ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น โดยทั่วไปที่มีต่อการเลี้ยงสุกรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นำเสนอในรูปตารางแจกแจงความถี่ จำนวน ร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอในรูปตารางแจกแจงความถี่ จำนวน ร้อยละ ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพ ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรของหัวหน้าครัวเรือน รายได้ส่วนตัวต่อเดือน รายได้ครอบครัวต่อเดือน การสังกัดสถาบันเกษตรกร อาชีพหลัก อาชีพรอง ลักษณะการเลี้ยงสุกร และแหล่งเงินทุนสำหรับการประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร โดยแสดงในตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	16	53.3
หญิง	14	46.7

ตารางที่ 4 - 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
อายุ 21-30 ปี	3	10.0
อายุ 31-40 ปี	12	40.0
อายุ 41-50 ปี	8	26.7
อายุ 51-60 ปี	3	10.0
อายุ 61-70 ปี	4	13.3
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	19	63.3
มัธยมศึกษา	9	30.0
อนุปริญญาหรือสูงกว่า	2	6.7
ศาสนา		
พุทธ	30	100.0
สถานภาพ		
โสด	5	16.7
สมรส	20	66.7
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	5	16.7
ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรของหัวหน้าครัวเรือน		
1-5 ปี	10	33.3
6-10 ปี	17	56.7
11-15 ปี	2	6.7
16-20 ปี	1	3.3
รายได้ส่วนตัวต่อเดือน		
1,000 – 5,000 บาท	7	23.3
5,001 – 10,000 บาท	9	30.0
10,001 – 15,000 บาท	2	6.7
15,001 – 20,000 บาท	1	3.3
35,001 – 40,000 บาท	1	3.3
45,001 – 50,000 บาท	3	10.0
50,001 บาทขึ้นไป	7	23.3

ตารางที่ 4 - 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ครอบครัวต่อเดือน		
10,000 – 20,000 บาท	10	33.3
20,001 – 30,000 บาท	5	16.7
30,001 – 40,000 บาท	2	6.7
40,001 – 50,000 บาท	6	20.0
70,001 – 80,000 บาท	1	3.3
80,001 บาทขึ้นไป	6	20.0
การสังกัดสถาบันเกษตรกร		
ไม่สังกัดสถาบันใด	30	100.0
อาชีพหลัก		
เลี้ยงสุกร	18	60.0
ค้าขาย	4	13.3
รับจ้าง	8	26.7
เหตุผลที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร		
อยากมีรายได้	1	3.3
สุกรเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่าย ดูแลง่าย	3	10.0
อยู่บ้านเฉยๆ อยากมีงานทำ	1	3.3
รายได้ดี		
อาชีพรอง		
เลี้ยงสุกร	22	73.3
ค้าขาย	1	3.3
รับจ้าง	2	6.7
ไม่มีอาชีพรอง	5	16.7
เหตุผลที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร		
เป็นอาชีพเสริม	14	46.7
สุกรเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่าย ดูแลง่าย	4	13.3

ตารางที่ 4 - 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ลักษณะการเลี้ยงสุกรของท่าน		
เลี้ยงแบบมีสัญญาผูกพันกับบริษัท โดยให้อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) เป็นหลัก	30	100.0
แหล่งเงินทุนสำหรับการประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร		
ทุนของตนเอง	26	86.7
กู้เงินจาก ธ.ก.ส	2	6.7
จำนวนเงินที่กู้		
10,001-50,000 บาท	2	6.7
จำนวนอัตราดอกเบี้ย		
ร้อยละ 2.00 – 2.99	2	6.7

จากตารางที่ 4 - 1 พบว่า

เพศ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 และเป็นเพศหญิง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7

อายุ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาอายุ 41-50 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7

ระดับการศึกษา เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0

ศาสนา เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

สถานภาพ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาีสถานภาพ โสดและหม้าย/อยู่ร้าง/แยกกันอยู่ ในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรของหัวหน้าครัวเรือน เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร 6-10 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 รองลงมาีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร 1-5 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

รายได้ส่วนตัวต่อเดือน เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน 5,001-10,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองมามีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน 1,000-5,000 บาท และ 50,001 บาทในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

รายได้ครอบครัวต่อเดือน เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือน 10,000-20,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองมามีรายได้ครอบครัวต่อเดือน 40,001-50,000 บาทและ 80,001 บาทขึ้นไป ในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

การสังกัดสถาบันเกษตรกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมดไม่สังกัดสถาบันใด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชีพหลัก เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีอาชีพเลี้ยงสุกร จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองมามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7

เหตุผลที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร (เป็นอาชีพหลัก) เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เห็นว่าสุกรเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่าย ดูแลง่าย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองมาเห็นว่าอยากมีรายได้และอยู่บ้านเฉยๆ อยากมีงานทำ ในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

อาชีพรอง เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีอาชีพเลี้ยงสุกร จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองมาไม่มีอาชีพรอง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

เหตุผลที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร (เป็นอาชีพรอง) เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นอาชีพเสริม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองมาเห็นว่าสุกรเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่าย ดูแลง่าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

ลักษณะการเลี้ยงสุกรของท่าน เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมดเลี้ยงแบบเป็นเจ้าของกิจการเอง โดยให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับอาหารธัญพืชในท้องถิ่น จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

แหล่งเงินทุนสำหรับการประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีทุนของตนเอง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 รองมากู้เงินจาก ธ.ก.ส. จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

จำนวนเงินที่กู้ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่กู้เงินจำนวน 10,001-50,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

จำนวนอัตราดอกเบี้ย เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีจำนวนอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 2.00-2.99 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตและข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร

ตารางที่ 4 – 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตและข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะการใช้พื้นที่ของเกษตรกรในการเลี้ยงสุกรในรุ่นที่ผ่านมา		
ที่ดินของตนเอง	28	93.3
ที่ดินเช่า	1	3.3
ที่ดินทั้งของตนเองและเช่า	1	3.3
ระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรตั้งแต่เริ่มเลี้ยงจนส่งขาย		
2 เดือน	1	3.3
4 เดือน	23	76.7
5 เดือน	4	13.3
12 เดือน	2	6.7
จำนวนสุกรขุนที่เริ่มเลี้ยง		
10-20 ตัว	19	63.3
21-30 ตัว	5	16.7
41-50 ตัว	1	3.3
51-60 ตัว	3	10.0
100 ตัวขึ้นไป	2	6.7
จำนวนสุกรขุนที่ส่งออกตลาด		
น้อยกว่า 10 ตัว	3	10.0
10-20 ตัว	15	50.0
21-30 ตัว	5	16.7
31-40 ตัว	2	6.7
51-60 ตัว	3	10.0
100 ตัวขึ้นไป	2	6.7

ตารางที่ 4 – 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตและข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
น้ำหนักโดยเฉลี่ยที่ส่งออกตลาด		
71 – 80 กก.	1	3.3
81 – 90 กก.	11	36.7
91 – 100 กก.	12	40.0
101 กก.ขึ้นไป	3	10.0
ราคาขายต่อกิโลกรัม		
51 – 55 บาท	3	10.0
56 – 60 บาท	5	16.7
61 – 65 บาท	7	23.3
66 – 70 บาท	10	33.3
71 – 75 บาท	2	6.7
ขึ้นอยู่กับราคาตลาด	3	10.0
จำนวนแม่พันธุ์ในการเลี้ยงสุกร		
2 ตัว	4	13.3
3 ตัว	2	6.7
6 ตัว	1	3.3
10 ตัว	2	6.7
11 ตัวขึ้นไป	1	3.3
จำนวนแม่พันธุ์ที่ใช้ในการผสมพันธุ์ในรอบที่ผ่านมา		
1 ตัว	2	6.7
2 ตัว	4	13.3
6 ตัว	1	3.3
10 ตัว	2	6.7
11 ตัวขึ้นไป	1	3.3

ตารางที่ 4 – 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตและข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนน้ำเชื้อที่ใช้ในการผสมพันธุ์แม่พันธุ์ 1 ตัว ในรุ่นที่ผ่านมา		
1-2 ครั้ง	1	3.3
3-4 ครั้ง	3	10.0
9-10 ครั้ง	2	6.7
ค่าน้ำเชื้อที่ใช้ผสมพันธุ์แม่พันธุ์ 1 ตัว ในรุ่นที่ผ่านมา		
ต่ำกว่า 500 บาท/ครั้ง	4	13.3
500 – 1,000 บาท/ครั้ง	2	6.7
จำนวนรุ่นที่เลี้ยงใน 1 ปี		
2 รุ่น	15	50.0
3 รุ่น	15	50.0
การให้อาหารสุกรชนิดใดมากเป็นอันดับ 1		
อาหารสำเร็จรูป	22	73.3
ปลายข้าว	2	6.7
รำข้าว	6	20.0
การให้อาหารสุกรชนิดใดมากเป็นอันดับ 2		
อาหารสำเร็จรูป	6	20.0
ปลายข้าว	1	3.3
รำข้าว	14	46.7
ค่าอาหารสำเร็จรูป(หัวอาหาร) ปลายข้าว รำข้าว ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2	6.7
5,000 – 10,000 บาท	1	3.3
10,001 – 15,000 บาท	4	13.3
15,001 - 20,000 บาท	15	50.0
25,001- 30,000 บาท	2	6.7
30,001-40,000 บาท	3	10.0
50,001 บาทขึ้นไป	3	10.0

ตารางที่ 4 – 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตและข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การให้อาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องดินสำหรับเลี้ยงสุกรมากเป็นอันดับ 1		
ฝักบัว	5	16.7
หยวกกล้วย	2	6.7
ฝักตบชวา	12	40.0
เศษฝักต่าง ๆ	4	13.3
เศษอาหาร	2	6.7
ต้นกล้วย	4	13.3
ต้นกล้วย	1	3.3
การให้อาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องดินสำหรับเลี้ยงสุกรมากเป็นอันดับ 2		
ฝักบัว	9	30.0
ฝักบัว	3	10.0
หยวกกล้วย	2	6.7
เศษฝักต่าง ๆ	2	6.7
เศษอาหาร	3	10.0
การให้อาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องดินสำหรับเลี้ยงสุกรมากเป็นอันดับ 3		
ฝักบัว	4	13.3
ฝักบัว	2	6.7
หยวกกล้วย	2	6.7
ฝักตบชวา	3	10.0
เศษฝัก	2	6.7
เศษอาหาร	-	-

All rights reserved

ตารางที่ 4 – 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตและข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ค่าอาหารที่ได้จากรัฐพีชในท้องถิ่น ต่อเดือน		
ไม่เสียค่าใช้จ่าย	13	43.3
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2	6.7
1,000 -2,000 บาท	2	6.7
2,001-3,000 บาท	2	6.7
4,001-5,000 บาท	9	30.0
6,001 บาทขึ้นไป	2	6.7
ค่ายารักษาโรค		
ไม่เสียค่าใช้จ่าย	2	6.7
ต่ำกว่า 500 บาท	7	23.3
501-1,000 บาท	7	23.3
1,001-1,500 บาท	3	10.0
ขึ้นอยู่กับสุกรว่าจะเป็นโรคหรือไม่	10	33.3
ได้รับยาแจกฟรี	1	3.3
ค่าแรงงานในการทำการเลี้ยงสุกร		
6,000 บาทต่อเดือน	27	90.0
9,000 บาทต่อเดือน	1	3.3
15,000 บาทต่อเดือน	1	3.3
18,000 บาทต่อเดือน	1	3.3
ค่าน้ำและค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ		
ต่ำกว่า 500 บาท	13	43.3
1,001-1,500 บาท	4	13.3
1,501-2,000 บาท	4	13.3
2,001-3,000 บาท	3	10.0
3,001-3,500 บาท	2	6.7
3,501-4,000 บาท	2	6.7
5,001 บาทขึ้นไป	2	6.7

ลักษณะการใช้พื้นที่ของเกษตรกรในการเลี้ยงสุกรในรุ่นที่ผ่านมา เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ใช้ที่ดินของตนเอง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองมาใช้ที่ดินเช่าและที่ดินของทั้งตนเองและเช่าในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

ระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรตั้งแต่เริ่มเลี้ยงจนส่งขาย เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ใช้เวลา 4 เดือน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 รองมาใช้เวลา 5 เดือน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

จำนวนสุกรขุนที่เริ่มเลี้ยง เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เริ่มเลี้ยงสุกรขุนจำนวน 10-20 ตัว จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองมาเริ่มเลี้ยงสุกรขุนจำนวน 21-30 ตัว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

จำนวนสุกรขุนที่ส่งออกตลาด เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ส่งสุกรขุนออกตลาดจำนวน 10-20 ตัว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองมาส่งสุกรขุนออกตลาดจำนวน 21-30 ตัว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

น้ำหนักโดยเฉลี่ยที่ส่งออกตลาด เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ส่งสุกรออกตลาดขณะที่มีน้ำหนัก 91-100 กก. จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองมาส่งสุกรออกตลาดขณะที่มีน้ำหนัก 81-90 กก. จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7

ราคาขายต่อกิโลกรัม เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ส่งสุกรขายในราคาต่อกิโลกรัมละ 66-70 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองมาส่งสุกรขายในราคาต่อกิโลกรัมละ 61-65 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

จำนวนแม่พันธุ์ในการเลี้ยงสุกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เลี้ยงแม่พันธุ์ 2 ตัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 รองมาส่งเลี้ยงแม่พันธุ์ 3 ตัว และ 10 ตัว ในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

จำนวนแม่พันธุ์ที่ใช้ในการผสมพันธุ์ในรุ่นที่ผ่านมา เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ใช้แม่พันธุ์ผสมพันธุ์ 2 ตัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 รองมาใช้แม่พันธุ์ผสมพันธุ์ 1 ตัวและ 10 ตัว ในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

จำนวนน้ำเชื้อที่ใช้ในการผสมพันธุ์แม่พันธุ์ 1 ตัว ในรุ่นที่ผ่านมา เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ใช้น้ำเชื้อผสมพันธุ์ 3-4 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองมาใช้น้ำเชื้อผสมพันธุ์ 9-10 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ค่าน้ำเชื้อที่ใช้ผสมพันธุ์แม่พันธุ์ 1 ตัว ในรุ่นที่ผ่านมา เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีค่าน้ำเชื้อที่ใช้ผสมพันธุ์ต่ำกว่า 500 บาท/ครั้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 รองมามีค่าน้ำเชื้อที่ใช้ผสมพันธุ์ 500-1,000 บาท/ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

จำนวนรุ่นที่เลี้ยงใน 1 ปี เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เลี้ยงสุกรจำนวน 2 รุ่นและ 3 รุ่นในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

การให้อาหารสุกรชนิดใดมากเป็นอันดับ 1 เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ให้อาหารสำเร็จรูปจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองมาให้รำข้าว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

การให้อาหารสุกรชนิดใดมากเป็นอันดับ 2 เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ให้รำข้าว จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองมาให้อาหารสำเร็จรูป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ค่าอาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลายข้าว รำข้าว ต่อเดือน เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีค่าอาหารสำเร็จรูป 15,000-20,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองมามีค่าอาหารสำเร็จรูป 10,000-15,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

การให้อาหารที่ได้จากรัฐพืชในท้องถิ่นสำหรับเลี้ยงสุกรมากเป็นอันดับ 1 เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ให้ผักตบชวา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองมาให้ผักบุ้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

การให้อาหารที่ได้จากรัฐพืชในท้องถิ่นสำหรับเลี้ยงสุกรมากเป็นอันดับ 2 เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ให้ผักบุ้ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองมาให้หยวกกล้วยและใบกระถิน ในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

การให้อาหารที่ได้จากรัฐพืชในท้องถิ่นสำหรับเลี้ยงสุกรมากเป็นอันดับ 3 เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ให้ผักบุ้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 รองมาให้เศษผัก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

ค่าอาหารที่ได้จากรัฐพืชในท้องถิ่นต่อเดือน เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ไม่เสียค่าใช้จ่ายจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองมามีค่าใช้จ่าย 4,001-5,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0

ค่ายารักษาโรค เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เห็นว่าขึ้นอยู่กับสุกรว่าจะเป็นโรคหรือไม่ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รongมามีค่ายารักษาโรค ต่ำกว่า 500 บาท และ 501-1,000 บาท ในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

ค่าแรงงานในการทำการเลี้ยงสุกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีค่าแรงในการเลี้ยงสุกร 6,000 บาทต่อเดือน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รongมามีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0

ค่าน้ำและค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 500 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รongมามีค่าใช้จ่าย 1,001-1,500 บาท และ 1,501-2,000 บาท ในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นโดยทั่วไปที่มีต่อการเลี้ยงสุกรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
นำเสนอในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ จำนวนร้อยละ

ตารางที่ 4 - 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น โดยทั่วไปที่มีต่อการเลี้ยงสุกรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
อยู่แบบพอเพียงไม่ฟุ้งเฟ้อ	21	70.0
ใช้จ่ายอย่างประหยัด	1	3.3
ใช้ที่ดินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4	13.3
สร้างรายได้เสริมให้แก่ครอบครัว	2	6.7
ใช้ของที่มีอยู่ให้คุ้มค่าที่สุด	2	6.7
ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ โดยยึดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
ทำให้มีรายได้ในครอบครัว	4	13.3
ช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายมากขึ้น	16	53.3
ช่วยให้เราใช้ประโยชน์จากสิ่งรอบตัวให้ได้มากที่สุด	5	16.7
ทำให้ต้นทุนต่ำลง	4	13.3
การใช้จ่ายอย่างพอเพียงจะทำให้เราไม่เดือดร้อน	1	3.3

ตารางที่ 4 – 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น โดยทั่วไปที่มีต่อการเลี้ยงสุกรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เปรียบเทียบความคุ้มค่าของต้นทุนระหว่างการเลี้ยงแบบอาหารสำเร็จรูป(หัวอาหาร)ปลายข้าว รำข้าว กับให้อาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่น		
การเลี้ยงด้วยการให้ธัญพืชประหยัดต้นทุนมากกว่า	15	50.0
การเลี้ยงด้วยธัญพืชจะทำให้สุกร โตช้ากว่าเลี้ยงด้วยหัวอาหาร	14	46.7
ถ้าเลี้ยงแบบเศรษฐกิจพอเพียงใช้กับการเลี้ยงหมูจำนวนมากไม่ค่อยได้ เพราะหาธัญพืชให้กินไม่ทัน	1	3.3
การเลี้ยงด้วยหัวอาหารผสมกับธัญพืชช่วยให้ท่านประหยัดต้นทุนได้ที่เปอร์เซ็นต์		
20 เปอร์เซ็นต์	7	23.3
30 เปอร์เซ็นต์	15	50.0
40 เปอร์เซ็นต์	8	26.7
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
ใช้เศษผักที่มีอยู่ในท้องถิ่นเลี้ยงสุกรทำให้ประหยัด	9	30.0
เป็นแนวทางที่ดีจะทำให้ประหยัดต้นทุน	13	43.3
ทำบ่อปลาไว้ข้างๆ เล้าสุกรเพื่อใช้มูลสุกรเป็นอาหารปลา	4	13.3
ทำตามกำลังของตนเองไม่ฟุ่มเฟือย	1	3.3
หากเลี้ยงหมูจำนวนมากๆ การเลี้ยงแบบเศรษฐกิจพอเพียงจะเป็นไปได้ยาก	1	3.3

จากตารางที่ 4 - 3 พบว่า

ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่แบบพอเพียงไม่ฟุ่มเฟือย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองมาเห็นว่าใช้ที่ดินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ โดยยึดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เห็นว่าช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายมากขึ้น จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองมาเห็นว่าทำให้มีรายได้ในครอบครัวและทำให้ต้นทุนต่ำลง ในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

เปรียบเทียบความคุ้มค่าของต้นทุนระหว่างการเลี้ยงแบบอาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลายข้าว รำข้าว กับให้อาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่น เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เห็นว่าการเลี้ยงด้วยการให้ธัญพืชประหยัดต้นทุนมากกว่า จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองมาเห็นว่าการเลี้ยงด้วยธัญพืชจะทำให้สุกรโตช้ากว่าเลี้ยงด้วยหัวอาหาร จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7

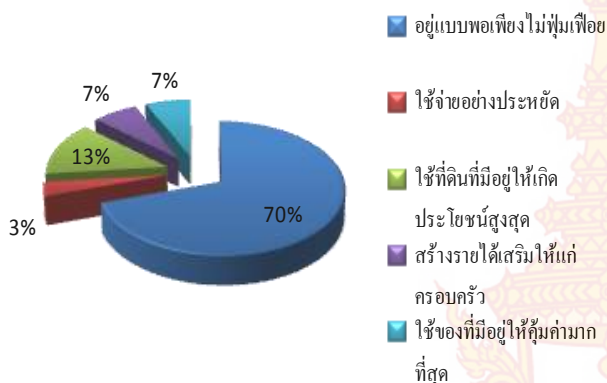
การเลี้ยงด้วยหัวอาหารผสมกับธัญพืชช่วยให้ท่านประหยัดต้นทุนได้กี่เปอร์เซ็นต์ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เห็นว่าช่วยให้ประหยัดต้นทุน 30 เปอร์เซ็นต์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองมาเห็นว่าช่วยให้ประหยัดต้นทุน 40 เปอร์เซ็นต์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นแนวทางที่ดีจะทำให้ประหยัดต้นทุน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองมาเห็นว่าใช้เศษผักที่มีอยู่ในท้องถิ่นเลี้ยงสุกรทำให้ประหยัด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0

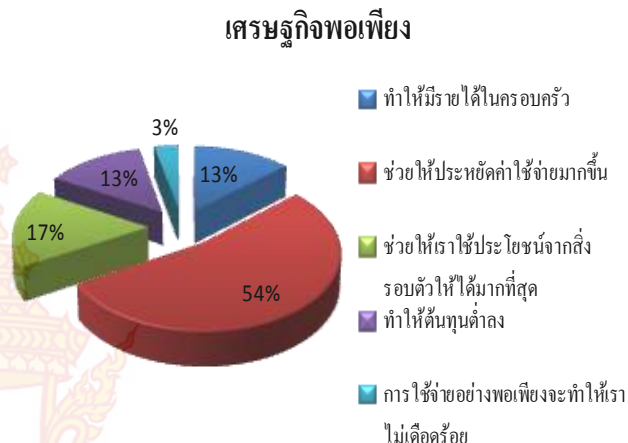
สามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 4-1

All rights reserved

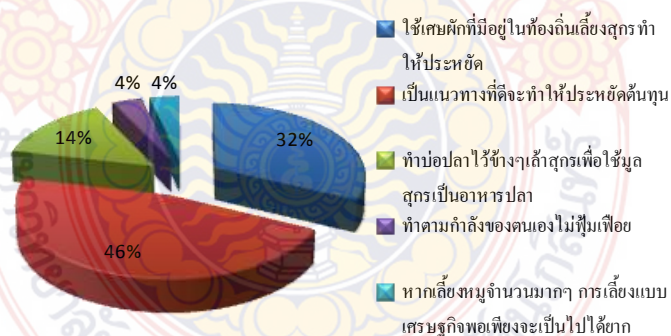
ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประโยชน์ในการประกอบอาชีพโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

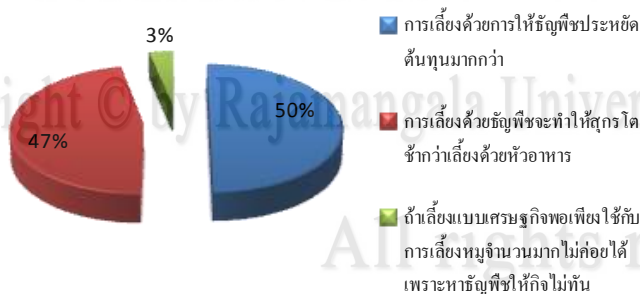

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

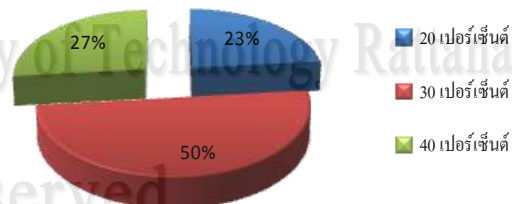
เปรียบเทียบความคุ้มค่าของต้นทุนระหว่างการเลี้ยงแบบ

อาหารสำเร็จรูป(หัวอาหาร)ปลายข้าว รำข้าว กับให้อาหารที่ได้จากขี้หมูในท้องถิ่น

เปรียบเทียบความคุ้มค่าของต้นทุนระหว่างการเลี้ยงแบบ

อาหารสำเร็จรูป(หัวอาหาร)ปลายข้าว รำข้าว กับให้อาหารที่ได้จากขี้หมูในท้องถิ่น

ภาพประกอบ 4-1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นโดยทั่วไปที่มีต่อการเลี้ยงสุกรตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปถือได้ว่าเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย การเลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ใช้เพื่อการบริโภคและจำหน่ายภายในประเทศ โดยการจำหน่ายเป็นเนื้อสุกรสดหรือนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ รวมถึงที่ผ่านมามีการผลิตสุกรของประเทศไทยในช่วงปี 2541-2553 พบว่า ปริมาณการผลิตมีอัตราที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และในปัจจุบันพื้นที่ที่มีการเลี้ยงสุกรมากที่สุดของประเทศคือพื้นที่จังหวัดนครปฐม ซึ่งที่ผ่านมามีการจัดจำหน่ายสุกรมีทั้งราคาอยู่ในระดับที่สูงซึ่งทำให้เกษตรกรมีรายได้ที่คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการลงทุน และหากราคาสุกรตกต่ำทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขาดทุนเป็นอย่างมาก จึงทำให้สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ปัญหาด้านภาวะราคาสุกรตกต่ำ

คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาปรากฏการณ์การสร้างกระบวนการคิดและองค์ความรู้ในการเลี้ยงหรือผลิตสุกร บนหนทางแห่งการบริหารต้นทุนที่เหมาะสมและสามารถบริหารจัดการได้อย่างยั่งยืน ด้วยการศึกษาความคุ้มค่าการใช้ปัจจัยการผลิตและต้นทุนการเลี้ยงสุกร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่นำไปสู่คำถามวิจัยครั้งนี้ว่าการเลี้ยงสุกรของเกษตรกรเพิ่มหรือลดนั้น ปัจจัยการผลิตใดและจะทำการลดต้นทุนการผลิตได้โดยให้ความสำคัญกับการผลิตที่ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะทำให้สามารถลดต้นทุนการบริหารจัดการในการเลี้ยงสุกรได้ โดยทำการศึกษาในพื้นที่จังหวัดนครปฐม และผลการศึกษามีสรุปผลการศึกษาดังนี้

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

1. สรุปผลการศึกษา

All rights reserved

1.1 สรุปผลการศึกษาคส่วนที่ 1 เป็นการแสดงข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา สถานภาพ ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร รายได้ส่วนตัว รายได้ครอบครัวต่อเดือน การสังกัดสถาบันเกษตรกร อาชีพหลัก อาชีพรอง ลักษณะการเลี้ยงสุกร และแหล่งเงินทุนสำหรับใช้ประกอบอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เป็น

เพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี ซึ่งมีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษา โดยเกินครึ่งมีสถานภาพสมรส และในจำนวนทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ สำหรับประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรของหัวหน้าครัวเรือนอยู่ที่ 6 – 10 ปี และมีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาทขึ้นไป แต่โดยส่วนใหญ่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือน 10,000-20,000 บาทต่อเดือน ซึ่งในเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมดไม่ได้สังกัดสถาบันเกษตรกรใดๆ โดยส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือเลี้ยงสุกร และมีอาชีพรองคือรับจ้าง ซึ่งเหตุผลที่ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นอาชีพรองคืออยากมีรายได้เสริม ลักษณะการเลี้ยงสุกรของเกษตรกรคือ เลี้ยงแบบเป็นเจ้าของกิจการเอง โดยให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับอาหารธัญพืชในท้องถิ่น และโดยเกือบทั้งหมดใช้เงินทุนของตนเองในการประกอบอาชีพ

1.2 สรุปผลการศึกษาส่วนที่ 2 เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตและข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร เกือบทั้งหมดใช้ที่ดินของตนเองในการเลี้ยงสุกร และส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเลี้ยงสุกรจนถึงส่งขายเป็นเวลา 4 เดือน ซึ่งจำนวนสุกรขุนที่เริ่มเลี้ยงอยู่ที่ 10 – 20 ตัว โดยจำนวนสุกรขุนที่ส่งออกตลาดก็อยู่ที่ 10 – 20 ตัวเช่นกัน สำหรับน้ำหนักของสุกรที่ส่งออกตลาด คือ 91 – 100 กิโลกรัม รวมถึงราคาขายต่อกิโลกรัม คือ 66 – 70 บาทต่อกิโลกรัม ในขณะที่ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกร พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร ใช้แม่พันธุ์ในการเลี้ยงสุกร 2 ตัว และใช้แม่พันธุ์ในการผสมพันธุ์ในรุ่นที่ผ่านมา 2 ตัวเช่นกัน ซึ่งจำนวนน้ำเชื้อที่ใช้ในการผสมพันธุ์จากแม่พันธุ์ 1 ตัว อยู่ที่ 3 – 4 ครั้ง และค่าน้ำเชื้อที่ใช้ผสมพันธุ์แม่พันธุ์ คือ ไม่เกิน 500 บาทต่อครั้ง รวมถึงใน 1 ปีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรสามารถเลี้ยงได้ จำนวน 2 – 3 รุ่น สำหรับในเรื่องของการให้อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลายข้าว และรำ ส่วนใหญ่เกินครึ่ง โดยอันดับ 1 คือให้อาหารสำเร็จรูป รองลงมาคือรำข้าว และปลายข้าวตามลำดับ สำหรับค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ก็อยู่ที่ 15,000 - 20,000 บาทต่อเดือน ในขณะที่ในเรื่องของการให้อาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่น ในลักษณะนี้แทนอาหารสำเร็จรูปได้ 3,000 - 6,000 บาทต่อเดือน โดยเกือบครึ่งอันดับ 1 ให้ผักตบชวา รองลงมาเป็นผักบุ้ง และเศษผักต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่เสียค่าใช้จ่ายเพราะสามารถหาได้จากในท้องถิ่น รวมถึงค่าใช้จ่ายในการรักษาโรคส่วนมากไม่สามารถให้คำตอบที่แน่นอนได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าสุกรจะเป็นโรคหรือไม่ ส่วนค่าแรงงานในการเลี้ยงสุกรเกือบทั้งหมดคำนวณค่าแรงในการเลี้ยงสุกรสำหรับตัวเองไว้ที่ 6,000

บาทต่อเดือน อีกทั้งค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าน้ำและค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เกือบ
ครึ่งหนึ่งจะมีค่าใช้จ่ายไม่เกิน 500 บาทต่อเดือน

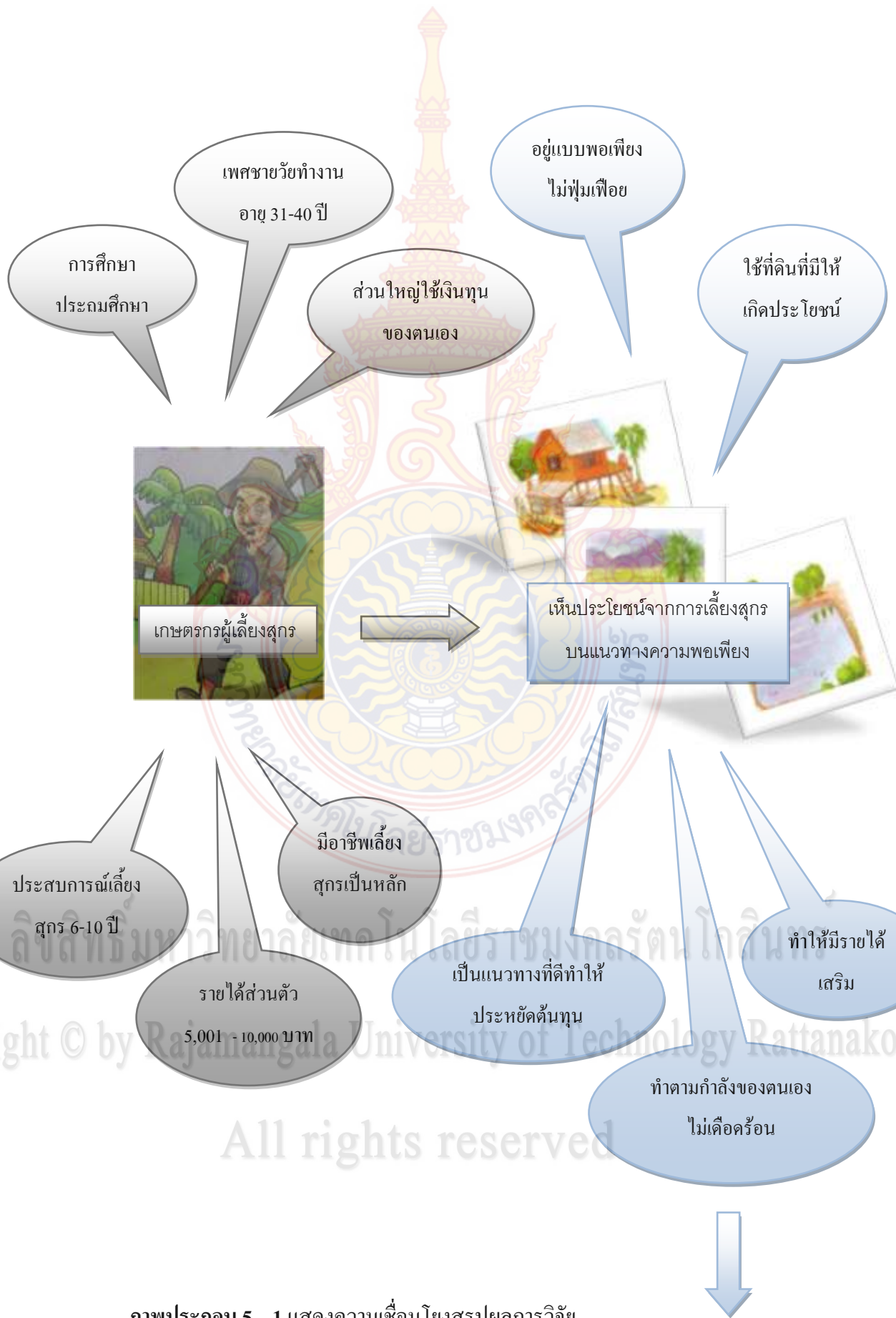
1.3 สรุปผลการศึกษาส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นโดยทั่วไปที่มีต่อการเลี้ยงสุกรตาม
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรมุ่งบริหารต้นทุนการเลี้ยงตามแนวทางการ
ประยุกต์ใช้ปรัชญาในท้องถิ่น ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรโดยส่วนใหญ่มีความเข้าใจใน
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ว่าเป็นหลักที่ทำให้ทุกคนอยู่แบบพอเพียงไม่ฟุ่มเฟือย และประโยชน์
ในการประกอบอาชีพเกษตรกรอย่างยิ่ง โดยการยึดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือช่วยให้
ประหยัดค่าใช้จ่ายมากขึ้น และถ้าการเปรียบเทียบความคุ้มค่าของต้นทุนระหว่างการเลี้ยงแบบอาหาร
สำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลายข้าว รำข้าว กับให้อาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่น พบว่าการเลี้ยงด้วย
การให้ธัญพืชประหยัดต้นทุนมากกว่าถึง 30 เปอร์เซ็นต์ ตลอดจนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นแนวทางที่ดีจะทำให้ประหยัดต้นทุนในการ
ประกอบอาชีพ

สามารถสรุปได้ดังภาพประกอบ 5 – 1 แสดงความเชื่อมโยงสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

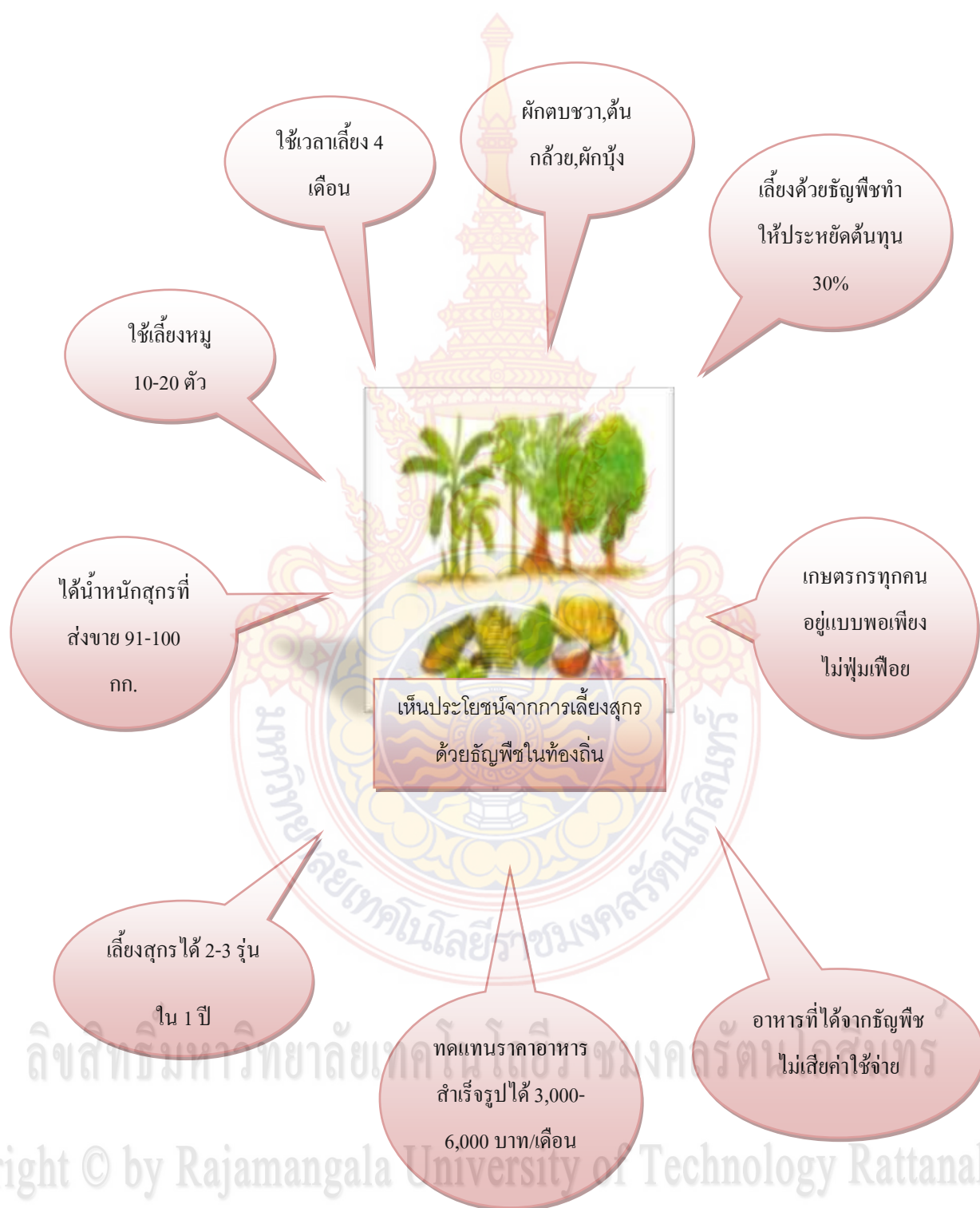
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

ภาพประกอบ 5 – 1 แสดงความเชื่อมโยงสรุปผลการวิจัย

ลิขสิทธิ์ © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

ภาพประกอบ 5 – 1 แสดงความเชื่อมโยงสรุปผลการวิจัย (ต่อ)

2. อภิปรายผลการศึกษา

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในวัยทำงาน และมีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรมาแล้ว 6-10 ปี เป็นการเลี้ยงแบบอิสระไม่ได้สังกัดสถาบันเกษตรกรใดๆ โดยใช้ทุนของตนเองเป็นหลัก ซึ่งลักษณะของการเลี้ยงคือเลี้ยงแบบเป็นเจ้าของกิจการเอง โดยให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับอาหารธัญพืชในท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้ทราบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรมีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงสุกรเป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีการให้อาหารโดยใช้อาหารสำเร็จรูปผสมผสานกับธัญพืชในท้องถิ่นในการเลี้ยงสุกร ในขณะที่จำนวนสุกรขุนที่เลี้ยงโดยส่วนใหญ่คือ 10-20 ตัว โดยระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่ใช้ในการเลี้ยงประมาณ 4 เดือน และจะส่งขายก็ต่อเมื่อสุกรมีน้ำหนัก 91-100 กิโลกรัม ราคาโดยเฉลี่ยที่ขายได้อยู่ที่ 66-70 บาทโดยประมาณ สำหรับต้นทุนในการเลี้ยงสุกรโดยส่วนใหญ่จะใช้แรงงานของตนเองไม่ได้จ้างแรงงานอื่นๆ คิดเฉลี่ยแล้วต่อเดือนคือ 6,000 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในการให้อาหารอยู่ที่ 15,000 – 20,000 บาท โดยมีการลดต้นทุนด้วยการให้ธัญพืชที่ได้จากท้องถิ่น สำหรับค่ายารักษาโรคเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่สามารถระบุได้แน่นอนขึ้นอยู่กับการที่สุกรจะเป็นโรคหรือไม่ แต่ในบางรายก็มีการนำธัญพืชเข้ามาช่วยในการลดต้นทุนเรื่องของยารักษาโรค เช่น ในกรณีที่สุกรป่วยเป็นโรคอูร์ระร่วง ก็จะทำให้สุกรกินกล้วยดิบเพื่อแก้อูร์ระร่วงได้ อีกทั้งยังพบว่าเกษตรกรมีความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเห็นว่านำมาใช้ในการดำเนินชีวิตของเกษตรกรได้เป็นอย่างดี ช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรางค์พิมล สายโรจน์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของประชาชน กรณี ศึกษาชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ประชาชนในชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นอย่างดี อีกทั้งประชาชนในชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 สามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชุมชนได้อย่างเหมาะสม โดยสามารถนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ภายในชุมชนก่อให้เกิดประโยชน์ที่ยั่งยืนในอนาคตได้ และมีการทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้นำในชุมชนกับสมาชิกในชุมชนถึงประเด็นการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย ในขณะที่เปรียบเทียบกับความคุ้มค่าของต้นทุน พบว่าการเลี้ยงแบบการให้อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลายข้าว รำข้าว กับให้อาหารที่ได้จาก

รัฐพีชในท้องถิ่น พบว่าการเลี้ยงด้วยการให้รัฐพีชประหยัดต้นทุนมากกว่าถึง 30 เปอร์เซ็นต์ แต่การเลี้ยงในลักษณะนี้จะเป็นอุปสรรคกับการที่เลี้ยงสุกรในจำนวนมากๆ เพราะหากรัฐพีชในท้องถิ่นให้สุกรกินไม่ทันทำให้ปัจจุบันต้นทุนการเลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ยังเป็นต้นทุนจากอาหารเป็นปลายข้าวและรำข้าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิณีย์ สังข์ศรี (2542) ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบต่อผลผลิตและการค้าสุกร ในการศึกษาต้นทุนการผลิตสุกรนั้นใช้ข้อมูลต้นทุนการผลิตสุกรจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรมาทำการวิเคราะห์ โดยผลการศึกษาพบว่า ซึ่งต้นทุนส่วนใหญ่เป็นต้นทุนแปรผัน ร้อยละ 93 ซึ่งต้นทุนค่าอาหารในการเลี้ยงมีสัดส่วนสูงที่สุด ส่วนใหญ่นั้นเกษตรกรจะใช้ปลายข้าวร้อยละ 45.84 รำข้าว ร้อยละ 33.0 เป็นอาหารในการเลี้ยงสุกร

3. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เห็นประโยชน์จากการทำปุ๋ยสัตว์โดยการเลี้ยงสุกรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการประยุกต์การเลี้ยงสุกรที่มุ่งลดต้นทุน จากการนำรัฐพีชที่สามารถเก็บเกี่ยวหรือจัดหาได้ในท้องถิ่นมาผสมผสานกับอาหารสำเร็จรูปที่ใช้ในการเลี้ยงสุกร เพราะเห็นว่าเป็นการประหยัดต้นทุนลดลงได้สูงสุดร้อยละ 30 ของต้นทุนค่าอาหารทั้งหมด ซึ่งถือได้ว่าการเลี้ยงสุกรในปัจจุบันนั้นส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเป็นต้นทุนการเลี้ยงสุกรมาจากค่าอาหาร แต่ยังมีเกษตรกรบางรายที่ยังประสบปัญหาการใช้รัฐพีชในการเลี้ยงสุกร เพราะหากเลี้ยงสุกรในปริมาณมากๆ นั้น ไม่สามารถที่จะนำรัฐพีชมาเลี้ยงสุกรได้อย่างเพียงพอ ดังนั้นเกษตรกรจึงควรมีการปลูกพืชเสริมที่ใช้ต้นทุนไม่สูงมากนักและสามารถเจริญเติบโตได้ในระบบนิเวศน์ของท้องถิ่นที่สามารถใช้เลี้ยงสุกรได้ เช่น ผักบุ้ง ต้นกล้วย เป็นต้น ไว้ทดแทน รวมถึงการที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและมุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้และกระบวนการส่งเสริมให้เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร สามารถนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง เพื่อเป็นการชี้แนะแนวทางความพอเพียงที่ชุมชนสามารถพึ่งพิงระบบธรรมชาติได้อย่างเกื้อกูลและเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มองค์ความรู้ในการประยุกต์การเลี้ยงสุกรกับรัฐพีช ในท้องถิ่นได้โดย

ไม่เสียโอกาสในการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศน์ที่เกื้อกูล ตลอดจนมีศักยภาพที่สามารถปลูก
รัฐพีชเพื่อบรรเทาภาวะต้นทุนการเลี้ยงสุกรที่สูงขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาแนวทางการเลี้ยงสุกรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยการใช้
รัฐพีชในท้องถิ่นที่สามารถระบุชนิดของรัฐพีชเพิ่มเติม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการเลี้ยงสุกรและยัง
เป็นการทำให้ทราบข้อมูลที่สำคัญ สำหรับการนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการเลี้ยง
สุกรที่เหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพของเขตการเลี้ยงสุกรในแต่ละภูมิภาคกับระบบนิเวศน์ของ
พีชที่ใช้เลี้ยงสุกรในท้องถิ่นต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

บรรณานุกรม

กิตติ ลิ้มสกุล. (2540). การศึกษาความต้องการเนื้อสุกรชำแหละของประเทศไทย ญี่ปุ่นเกาหลีใต้ และ สิงคโปร์. กรุงเทพฯ : กรมปศุสัตว์.

กาญจนา ภาพพิมาย. (2544). ระบบการผลิตและการตลาดของสุกรในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปี 2543. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กาญจนา สว่างวงศ์. (2550). เศรษฐศาสตร์การผลิตทางเกษตร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

----- และ อสัมภินพงศ์ ฉัตราคม. (2547). เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

การเลี้ยงหมูหลุม. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2554, จาก

http://www.gov.surinpoc.com/kmsurin/pdf/k_03.pdf

กรมปศุสัตว์. (2550). พันธุ์สุกร. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2554, จาก

<http://www.dld.go.th/service/pig/pigpig.html>.

----- (2549). ประมวลสถิติประจำปี 2549. กรุงเทพฯ : ศูนย์สารสนเทศ กรมฯ.

----- (2551). ส่วนประกอบของอาหารที่ใช้เลี้ยงสุกร. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2554, จาก http://www.dld.go.th/nutrition/Nutrition_Knowledge/nutrition_1.htm

คณะทำงาน กลุ่มพัฒนากรอบแนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. (2546).

กรอบแนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.

คณะทำงาน กลุ่มพัฒนากรอบแนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. (2546).

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เทพนิมิตการพิมพ์
ธงชัย คำมงคล. (2547). สภาพการผลิตและการตลาดสุกรของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน.

การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นรินทร์ เชวรนิรันดร์. (2552). ประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตและต้นทุนการทำฟาร์มสุกรใน
จังหวัด นครปฐม. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บัณฑิต สุขจันทร์ (2550) การสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเลี้ยงปลาน้ำจืดตาม
แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แหล่งที่มา:

<http://www.vcharkarn.com/vblog/41491>

ประยงค์ เนตยารักษ์. (2550). เศรษฐศาสตร์การเกษตร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พงศ์ชาติ สุคนธดิษฐ์. (2551). การจัดการฟาร์ม. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2554, จาก

www.thaifeed.net/animal/swine/swine-12.html.

สุรางค์พิมพ์ล สายโรจน์ (2551) การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของ
ประชาชน : กรณี ศึกษาชุมชนสหชุมชน โครงการ 1 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
แหล่งที่มา <http://www.rsu.ac.th/>

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2548). รายงานการสำรวจสุกร. เอกสารสถิติทางการเกษตร
กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

----- (2549). ต้นทุนการผลิตสุกร. ศูนย์สารสนเทศสำนักงานเศรษฐกิจ
การเกษตร กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

----- (2549). รายงานการสำรวจสุกร. เอกสารสถิติทางการเกษตร
กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

----- (2549). สถานการณ์สุกรปี 2549 และแนวโน้มปี 2550. กรุงเทพฯ:
สำนักงานฯ.

สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2538). โครงการศึกษาแนวทางพัฒนา
อุตสาหกรรมสุกรทั้งระบบ. กรุงเทพฯ : สถาบันฯ.

สมชาย หาญหิรัญ. (2554). แนวคิดการวัดประสิทธิภาพการผลิตทางเศรษฐกิจ.

สืบค้นเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2554, จาก <http://www.oie.go.th/article/effi.pdf>

ศิณีษ์ สังข์ศรี. (2524). การวิจัยผลกระทบต่อผลผลิตและการค้าสุกร. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

อนันต์ ศรีปราโมช. (2545). การเลี้ยงสุกร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เกษตรสาส์น.

British pig Executive. (2004). 2003 Pig Cost of Production In Selected EU Countries.

สืบค้นเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2554, จาก

http://www.bpex.org/technical/publications/pdf/2003_COP_Report.pdf.

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตและต้นทุนการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่
จังหวัดนครปฐม

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

นายธีระวัฒน์ จันทิก หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ลักษณะข้อมูลพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร

1.1 สภาพทั่วไปของเกษตรกร

หัวหน้าครัวเรือน (นาย/นาง/นางสาว).....อายุ.....ปี.....
บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ชื่อหมู่บ้าน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัดนครปฐม การศึกษา.....
สถานภาพ.....ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรของหัวหน้าครัวเรือน.....ปี

1.2 ท่านสังกัดสถาบันเกษตรกรใด

- () เป็นสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรจังหวัดนครปฐม
() เป็นสมาชิกสหกรณ์.....
() เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร.....
() ไม่สังกัดสถาบันใด

1.3 อาชีพหลัก

- () เลี้ยงสุกร เหตุผลที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร.....
() เกษตรกร (ระบุประเภท).....
() รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
() ค้าขาย
() รับจ้าง
() อื่นๆ.....

1.4 อาชีพสำรอง

- () เลี้ยงสุกร เหตุผลที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร.....
- () เกษตรกร (ระบุประเภท).....
- () รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- () ค้าขาย
- () รับจ้าง
- () อื่นๆ.....

1.5 ลักษณะการเลี้ยงสุกรของท่าน

- () เลี้ยงแบบเป็นเจ้าของกิจการเอง โดยให้อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) เป็นหลัก
- () เลี้ยงแบบเป็นเจ้าของกิจการเอง โดยให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับอาหารธัญพืชในท้องถิ่น
- () เลี้ยงแบบมีสัญญาผูกพันกับบริษัท โดยให้อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) เป็นหลัก
- () เลี้ยงแบบมีสัญญาผูกพันกับบริษัท โดยให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับอาหารธัญพืชในท้องถิ่น
- () รับจ้างเลี้ยง โดยให้อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) เป็นหลัก
- () รับจ้างเลี้ยง โดยให้อาหารสำเร็จรูปผสมกับอาหารธัญพืชในท้องถิ่น

1.6 เงินทุนสำหรับการประกอบอาชีพเลี้ยงสุกรมาจากแหล่งใด

- () ทุนของตนเอง
- () กู้เงินจาก ธ.ก.ส จำนวนเงินที่กู้..... บาท ดอกเบี้ยร้อยละ..... ต่อปี
- () กู้เงินจากสหกรณ์ จำนวนเงินที่กู้..... บาท ดอกเบี้ยร้อยละ..... ต่อปี
- () กู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ จำนวนเงินที่กู้..... บาท ดอกเบี้ยร้อยละ..... ต่อปี
- () อื่นๆ จำนวนเงินที่กู้.....บาท ดอกเบี้ยร้อยละ..... ต่อปี

2. ท่านมีความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไร

.....

.....

.....

3. ท่านมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพ (เกษตรกรรม ปศุสัตว์ ประมง) โดยยึดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไร

.....

.....

.....

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร

4.1 ลักษณะการใช้พื้นที่ของเกษตรกรในการเลี้ยงสุกรในรุ่นที่ผ่านมา

- () ที่ดินของตนเอง
- () ที่ดินเช่า
- () ที่ดินทั้งของตนเองและเช่า
- () อื่นๆ

4.2 ที่ผ่านมามีปริมาณการผลิตสุกรของท่านมีลักษณะเป็นอย่างไร

ระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรตั้งแต่เริ่มเลี้ยงจนส่งขาย(เดือน)

จำนวนสุกรขุนที่เริ่มเลี้ยง(ตัว)

จำนวนสุกรขุนที่ส่งออกตลาด(ตัว)

น้ำหนักโดยเฉลี่ยที่ส่งออกตลาด(กก./ตัว)

ราคาที่ขาย(กก./บาท)

5. ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสุกร

5.1 ค่าพันธุ์สัตว์

การเลี้ยงสุกรของท่านมีแม่พันธุ์.....ตัว

ท่านใช้แม่พันธุ์ในการผสมพันธุ์ในรุ่นที่ผ่านมา แม่พันธุ์.....ตัว

ท่านใช้น้ำเชื้อในการผสมพันธุ์แม่พันธุ์ 1 ตัว ในรุ่นที่ผ่านมาโดยเฉลี่ย จำนวน.....ครั้ง

ค่าน้ำเชื้อที่ใช้ผสมพันธุ์แม่พันธุ์ 1 ตัว ในรุ่นที่ผ่านมาโดยเฉลี่ย จำนวน.....บาท/ครั้ง

จำนวนรุ่นที่เลี้ยงใน 1 ปี.....รุ่น

5.2 ค่าอาหาร

ในการเลี้ยงสุกรของท่านมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหาร อาทิ อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลายข้าว รำข้าว และอาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่น จำนวนเท่าไร

ส่วนใหญ่ท่านให้อาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลายข้าว รำข้าว สำหรับเลี้ยงสุกร ชนิดใดมากที่สุด

อันดับ 1.....

อันดับ 2.....

อันดับ 3.....

โดยรวมแล้วค่าอาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลายข้าว รำข้าว.....บาทต่อเดือน

ส่วนใหญ่ท่านให้อาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่น สำหรับเลี้ยงสุกร ชนิดใดมากที่สุด

อันดับ 1.....

อันดับ 2.....

อันดับ 3.....

โดยรวมแล้วค่าอาหารที่ได้จากธัญพืชในท้องถิ่น.....บาทต่อเดือน

5.3 ค่ายารักษาโรค

ในการเลี้ยงสุกรของท่านมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่ายารักษาโรค อาทิ อหิวาต์ ยาถ่ายพยาธิ ยาปฏิชีวนะอื่นๆ จำนวนเท่าไร อย่างไร

.....
.....
.....

All rights reserved

5.4 ค่าแรงงานในการทำเลี้ยงสุกร

ในการเลี้ยงสุกรของท่านมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าแรงงานในการเลี้ยงสุกร จำนวนเท่าไร อย่างไร

.....

.....

.....

5.5 ค่าน้ำและค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ในการเลี้ยงสุกรของท่านมี ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในการเลี้ยงสุกร เฉลี่ยทั้งหมดเป็นรายเดือน จำนวนเงินเท่าไร อย่างไร

.....

.....

.....

6. เปรียบเทียบความคุ้มค่าของต้นทุนระหว่างการเลี้ยงแบบอาหารสำเร็จรูป (หัวอาหาร) ปลายข้าว รำข้าว กับให้อาหารที่ได้จากรัฐพืชในท้องถิ่น (การเลี้ยงแบบใดดีกว่ากันหรือประหยัดต้นทุนดีกว่ากัน)

.....

.....

.....

7. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

.....

.....

.....